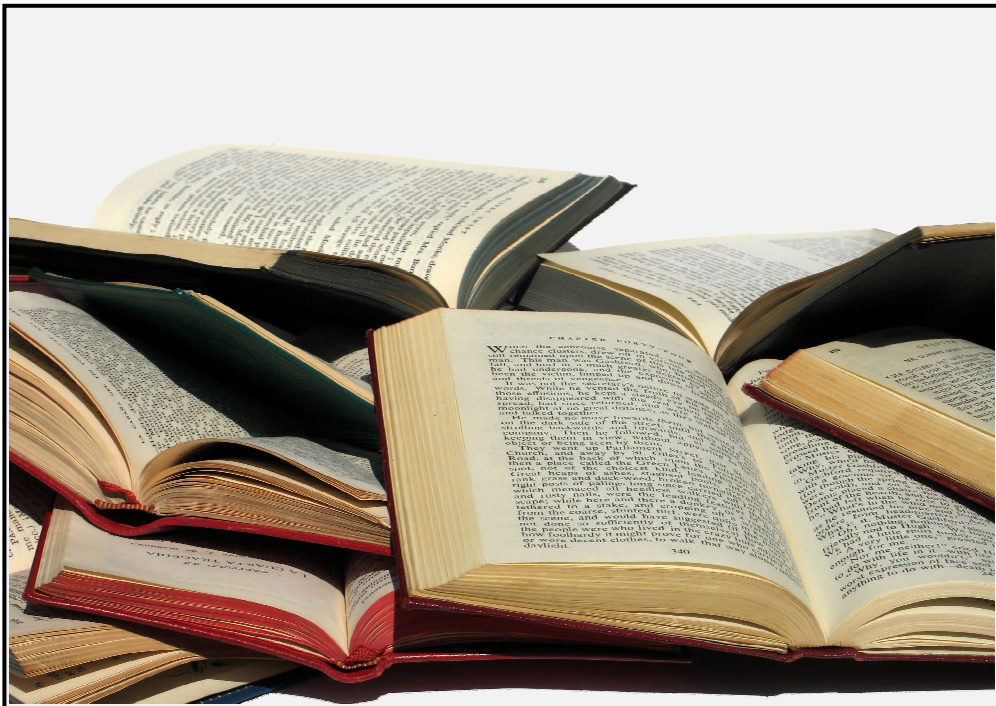

COM ES POT MILLORAR EL SISTEMA CATALÀ DE LECTURES OBLIGATÒRIES DE L'EDUCACIÓ SECUNDÀRIA OBLIGATÒRIA?

Max Borges

ÍNDEX

1.	INTRODUCCIÓ	2
1.1	MOTIVACIÓ PERSONAL	2
1.2	OBJECTIUS	3
1.3	METODOLOGIA	4
1.3.1	<i>Fonts primàries</i>	5
1.3.2	<i>Fonts secundàries</i>	7
2.	MARC TEÒRIC	8
2.1	DEFINICIÓ DE LES LECTURES OBLIGATÒRIES.....	8
2.2	LA NORMATIVA DELS DOS PAÏSOS ESTUDIATS	9
2.3	EL SISTEMA DE LES DUES ESCOLES ESTUDIADAES	10
3.	INVESTIGACIÓ PRÒPIA	11
3.1	COMPARAR ELS SISTEMA DE LECTURES OBLIGATÒRIES CATALÀ I AMERICÀ	11
3.1.1	<i>Els límits del sistema català són més tancats</i>	11
3.1.2	<i>El sistema de lectures obligatòries catalanes és poc motivador</i>	12
3.2	APORTAR MILLORES VIABLES AL SISTEMA CATALÀ	21
3.2.1	<i>La tria de llibres obligatoris és millorable per fomentar més la lectura</i>	21
3.2.2	<i>L'avaluació de les lectures obligatòries és millorable per a poder fomentar més la lectura</i>	24
4.	RECOMANACIONS	26
5.	CONCLUSIONS	31
6.	FONTS D'INFORMACIÓ	32
6.1	BIBLIOGRAFIA (LLIBRES)	32
6.2	FONTS DIGITALS.....	32
6.3	ARTICLES.....	33

AGRAÏMENTS

Gràcies al meu tutor, Pep Amargant, i a la meva companya de curs Leonor Lamsdorff-Galagane, per guiar-me i ajudar-me.

També vull agrair la col·laboració d'Anna Manso perquè em va fer donar un gir i embranzida al treball i em va facilitar el contacte de molts escriptors.

Dono les gràcies a tots els escriptors que m'han respost l'enquesta i que han mostra interès en el meu treball de recerca; gràcies als tres que han volgut romandre en anonimat i a Care Santos, Jaume Cela, Josep Maria Aloy, Jordi Cervera, Jordi Santasusagna, Montserrat Vilarmau, Marina Espasa, Pere Martí i Bertran, Antoni Dalmases, Lluís Llord, Rodolfo del Hoyo Alfaro, Elena O'Callaghan, Genís Sinca, Pau Joan Hernández, Tina Vallès, Lluís Cerarols, Jaume Subirana, Tomàs Arias Soler, Dolors Garcia i Cornellà, Alba Sabaté, Gemma Lienas Massot, Ramon Homs, Jordi Perramon, Jordi Puntí, Marila Pons, Jordi Sierra i Fabra i en especial Joaquim Carbó.

Per últim he de mencionar l'ajuda dels meus pares, Carles Ventura i Marta Gabarró, que m'han sabut orientar quan ha calgut.

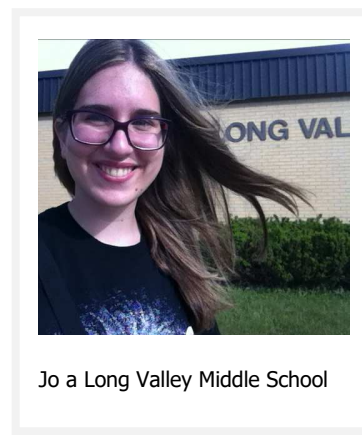
1. INTRODUCCIÓ

1.1 MOTIVACIÓ PERSONAL

El 29 de setembre del 2012, mentre cursava un trimestre de 2n d'Educació Secundària Obligatòria (ESO) als Estats Units d'Amèrica (EUA), vaig escriure una carta a *La Vanguardia*. Dos dies més tard, va sortir publicada. El tema que vaig tractar era la fascinació que em despertava el sistema de les lectures obligatòries americana.

“Tinc 14 anys i estic estudiant als EUA. Voldria explicar-vos el sistema tan diferent que anima els alumnes a gaudir de la lectura. A l'escola de Barcelona, la biblioteca només té moltes enciclopèdies i diccionaris. Cada trimestre llegim un llibre que diu el professor, i després fem un examen. Si portes un llibre a l'escola et miren estrany. Als EUA, a la biblioteca s'hi troba de tot. Tenen un sistema de xarxes escolars on, si no trobes un llibre,

el demanen. Fan descomptes als estudiants perquè puguin comprar-ne (llibres nous a 3,85 euros). Cada mes el professor porta als alumnes a la biblioteca amb l'única restricció d'escollir un llibre amb un mínim de pàgines. Cada setmana presenten un pòster o treball on parlen dels personatges, relacions, trama, etcètera. No sé què en penseu: a mi m'atrau més aquest mètode. I és que als EUA he vist nois llegint fins i tot a l'hora del pati!"¹

Dos anys més tard, quan em plantejava la tria del tema del treball de recerca, tenia clar que el volia fer d'alguna cosa que m'interessés, em motivés i, sobretot, que pogués aportar alguna cosa a la gent del meu voltant. Vaig escollir treballar sobre les lectures obligatòries perquè des de ben petita he estat una gran lectora i m'agradaria que tots els estudiants aprenguessin a estimar els llibres. No només perquè els ajudaria a expressar-se millor sinó a créixer com a persones, a pensar, a imaginar i a somniar.

1.2 OBJECTIUS

Aquest treball de recerca busca respondre la pregunta següent: "Com es pot millorar el sistema de lectures obligatòries catalanes perquè motivi més als estudiants a llegir?". Per a poder respondre la pregunta he hagut de saber primer si el sistema català realment ha de ser millorat (tot comparant-lo amb el d'EUA). El següent pas ha estat estudiar què i com es podria millorar.

Així doncs, el primer objectiu d'aquest treball és **comparar els dos sistemes de lectures obligatòries** a partir de dues hipòtesis.

La meva primera hipòtesi és que els límits del sistema català són més tancats. Si aquesta hipòtesi és certa, comportaria que les escoles catalanes tenen menys llibertat a l'hora d'escollir els llibres de les lectures obligatòries i la seva avaluació. D'altra banda, en cas que l'estatunidenc tingués més llibertat, cada escola es podria adaptar més als seus estudiants i tenir uns resultats millors.

¹ Carta al diari de l'autor del Treball de Recerca: "Llegir per plaer".

La segona hipòtesi és que el sistema de lectures obligatòries català és poc motivador. Per a poder raonar aquesta hipòtesi cal entendre què és el que no funciona en el català i comparar-lo amb el d'EUA.

El segon objectiu és **aportar millores viables en el sistema de lectures obligatòries català**.

La primera hipòtesi d'aquest objectiu és que la tria de llibres obligatoris és millorable per a fomentar més la lectura. Per proposar la tria més adient estudiaré els criteris actuals i les seves valoracions per part d'experts.

La segona hipòtesi és conèixer l'avaluació de les lectures obligatòries és millorable per a poder fomentar més la lectura. En aquest cas també estudiaré el sistema actual i valoraré alternatives basades en diferents opinions.

1.3 METODOLOGIA

El sistema de lectures obligatòries americà varia segons l'escola tant a Catalunya com als EUA. Per exemple, no hi ha el mateix sistema en una escola de la ciutat de "Las Vegas" que a la d'un poble de Texas, com no trobarem el mateix sistema en un poble de Tarragona que a la ciutat de Barcelona. Per fer l'estudi òptim, l'objecte d'estudi ha estat simplificat a les dues escoles en les quals he estat. Súnion (a Barcelona, Espanya), representa el sistema de lectures obligatòries catalanes i Long Valley Middle School (New Jersey, USA) representa l'americà.

El sistema educatiu d'EUA és diferent del català. La secundària (*middle school*) comença al nostre 6e de primària (*6th grade*) i només dura tres anys (fins al nostre 3r d'ESO). El Batxillerat allà dura quatre anys i comença a *9th grade* (el nostre 3r d'ESO).

A Catalunya durant el Batxillerat les lectures obligatòries vénen dictades des de la Generalitat i entren a les proves d'accés a la universitat de manera que com que els llibres i la seva avaluació ja estan escollits el professorat té menys llibertat. Un dels objectius que he establert a continuació és proposar millores

Mrs. Reade, professora d'anglès a Long Valley Middle School

realitzables en el sistema; si l'estudi se centrés en el sistema de Batxillerat els canvis serien molt difícils de fer ja que no depèn tant de l'escola sinó de la Generalitat. A més a més, la meua experiència personal es basa en cursar l'ESO a Súnió però també un trimestre de Segon d'ESO a *Long Valley Middle School* (d'ara endavant "LVMS"), així doncs, tinc informació de primera mà d'aquest curs. Per aquests motius el treball ha estat centrat en els cursos de primer i segon d'ESO (equivalent als seus dos últims anys de *middle school, 7th i 8th grade*).

En els dos casos s'estudiaran les lectures obligatòries en la llengua materna de la zona, ja que el tracte que es fa és més proper que no pas el de les llengües estrangeres. Així doncs, a Súnió es miraran les lectures obligatòries a l'assignatura de català i a Long Valley Middle School les d'anglès.

Per evitar confusions, cal tenir en compte que al llarg del treball referiré als EUA com a Amèrica ja que tal com diu l'Institut d'Estudis Catalans "americà" també es refereix a "*natural dels Estats Units*".

1.3.1 FONTS PRIMÀRIES

Per saber l'opinió dels estudiants quant a les lectures obligatòries i així poder estudiar el grau de motivació que aporten i el sistema d'avaluació més òptim, he fet una enquesta entre els alumnes catalans i americans de 1r i 2n d'ESO. Vaig desenvolupar l'enquesta en català i posteriorment la vaig traduir a l'anglès². En tots dos casos la metodologia utilitzada va ser un qüestionari online realitzat via Google Drive. A continuació hi ha una taula amb el resum de la informació estadística més rellevant sobre l'estudi:

² Per a poder veure l'enquesta complerta que es va fer als estudiants catalans consultar l'annex 1 del treball i l'enquesta feta als alumnes americans es pot veure a l'annex 2.

	Cursos estudiats	Població (N)	Mostra (n)	Error mostral ³ (amb un 95% de confiança ⁴)	Professors titulars de l'assignatura de llengua nadiua	Treball de camp
Súniön	1r i 2n d'ESO	240	142	±5,27	Pep Amargant	Juny 2014
LVMS	2n d'ESO	20	16	±11,24	Mary Reade	Juny 2015

També vaig voler copsar l'opinió dels estudiants qualitativament així que vaig entrevistar dos alumnes. Per una banda vaig parlar amb l'Emma Ventura i per l'altra amb la Hana Higgs. Les dues alumnes són grans lectores en el seu temps lliure de manera que la seva opinió m'ha ajudat a entendre com afecten les lectures obligatòries als lectors freqüents.

Vaig contactar amb dos expertes d'aquest sector per conèixer amb més detall el marc legal del sistema educatiu català. La Cristina Gabarró (funcionària del Departament d'Ensenyament) i la Doctora Catherine Reilly (professora de comunicació a la *Dominican College of Blauvelt*). Les dues em van donar la seva opinió i em van facilitar informació sobre el tema.

Per a poder entendre millor com s'enfoquen les lectures obligatòries a cada escola, vaig entrevistar en Pep Amargant (professor de 1r i 2n d'ESO de català a Súniön) i a Mrs. Reade (professora de 2n d'ESO d'anglès a LVMS).

En fer el treball de recerca he cregut molt important la valoració dels escriptors (incloent-ne alguns de lectures obligatòries). Vaig fer una entrevista personal a l'escriptora i columnista de l'*Ara*, Anna Manso i vaig intercanviar correus amb l'escriptor Joaquim Carbó (autor de llibres tan coneguts com "la casa sota la sorra").

També vaig dissenyar una enquesta via Google Drive per als escriptors. De quinze preguntes, sis eren obertes, per a guanyar riquesa en les seves opinions⁵. Trenta

³ L'error mostral és descrit com l'error generat per a treballar amb una mostra i no tota la població estudiada. Especifica quin és l'error màxim que pot tenir un resultat.

⁴ Per a calcular l'error mostral he introduït les dades de cada cas en aquesta calculadora online d'errors mostrals: <http://www.surveysystem.com/sscalc.htm>

⁵ L'enquesta sencera feta als escriptors es pot trobar a l'annex 3 del treball.

escriptors de primera línia em van contestar. Tot i que la llista completa es pot trobar als agraïments del treball, vull destacar-ne l'escriptora Care Santos (que té molts llibres que han estat escollits com a lectures obligatòries), Jordi Sierra i Fabra (un dels escriptors de literatura juvenil més llegits), Gemma Lienas (escriptora dels populars "diaris" de la Carlota), Pau Joan Hernández (escriptor de llibres de lectures obligatòries com ara "tot et serà pres"), Jaume Cela (escriptor de llibres juvenils i infantils i guardonat amb la Creu de Sant Jordi).

El punt de vista global dels autors té valor tant per la seva professió com perquè s'estimen el món de la lectura. Gràcies al gran volum de respostes obtingudes, he pogut fer-ne tant l'anàlisi qualitativa com quantitativa. Així doncs, les gràfiques d'aquest qüestionari, aniran acompanyats de cites dels escriptors⁶.

Per últim, he aconseguit una entrevista personal amb la directora de la Institució de les Lletres Catalanes: Laura Borràs. Aquesta, a més de tenir un càrrec rellevant en l'àmbit de la literatura catalana, és professora de literatura a la Universitat de Barcelona i forma part del grup que tria les lectures obligatòries de Batxillerat.

1.3.2 FONTS SECUNDÀRIES

Les fonts secundàries que he consultat han estat moltes i variades:

El marc legal l'he estudiat a través de les fonts que em van recomanar les expertes en el tema: la documentació oficial del Govern espanyol, català i americà.

En el cas català he incorporat informació que provenia de la Constitució Espanyola, *Ministerio de Educación*, Conselleria d'Educació, Ajuntament de Barcelona, etc.

En el cas americà, m'he basat especialment en informació del *US Department of Education* i el *National Education Association*.

Per a entendre com motivar els alumnes a l'hora de llegir, he consultat llibres del sector educatiu editats tant en llengua catalana com castellana i anglesa, articles en diferents diaris (especialment de *La Vanguardia* i *l'Ara*).

⁶ A l'annex 4 s'hi poden trobar totes les respostes obertes dels escriptors, escrites anònimament per la protecció de dades.

Finalment, blogs de professors i escriptors rellevants m'han ajudat a enriquir la proposta del nou sistema de lectures obligatòries.

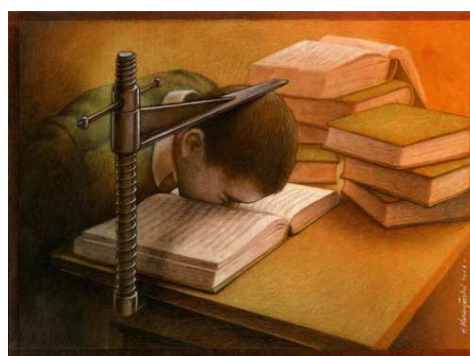
2. MARC TEÒRIC

2.1 DEFINICIÓ DE LES LECTURES OBLIGATÒRIES

Les dues primeres descripcions de “llegir” al diccionari⁷ són: “*interpretar el significat d’una sèrie de signes escrits, com lletres, números, etc.*” i “*aprendre coses mitjançant la lectura*”. En un article Jaume Cela i Juli Palou expliquen que llegir serveix per “*evitar la ignorància... perquè cada aprenent de lector trobi la seva [interpretació] i la pugui defensar amb arguments*”⁸. També la lectura, que va molt lligada amb la cultura, pot ser una assegurança contra la delinqüència. Segons Zig Ziglar, autor del llibre “Raising Positive Kids in a Negative World”, hi ha estudis que demostren que el 90% dels delinqüents adolescents de gènere masculí tenen un nivell de lectura igual o més baix que el d’un estudiant de tercer de primària.

És conegut arreu el concepte de les lectures obligatòries. Durant molt temps han estat definides com aquells llibres que el professor obliga a llegir als alumnes per a poder-los valorar posteriorment. Però per entendre la raó per la qual existeixen aquestes cal saber abans de res la seva finalitat. Tal i com es defineix en el Departament d’Educació els seus tres objectius són:

- **Millorar la capacitat lectora** per a augmentar el rendiment acadèmic dels alumnes.
- Aconseguir que els infants i joves es converteixin en aprenents autònoms, mostrant-los que la lectura és una de les **eines bàsiques d’aprenentatge**.
- Formar bons lectors que **gaudeixin de la lectura** i aprenguin d’aquesta.⁹

Imatge hiperbòlica i metafòrica de les lectures obligatòries extreta d'internet.

⁷ Diccionaris.cat propietat de Larousse Editorial S.L.

⁸ CELA J. & PALOU J. “Per a què serveix llegir”.

⁹ “La lectura en un centre educatiu” del Departament d’Educació de la Generalitat de Catalunya.

A primària, les lectures obligatòries acostumen a ser llegides en veu alta conjuntament a l'aula, assegurant d'aquesta manera que tots es estudiants van al mateix ritme.

A l'ESO, l'etapa en la qual es focalitza aquest treball, les lectures segueixen sent triades pel professor però llegir-les ja és responsabilitat individual de l'alumne que n'acaba fent una examen en un dia establert.

Al Batxillerat la major part de les lectures són escollides per la Generalitat, ja que aquestes entren a Selectivitat i han de ser les mateixes per a totes les escoles.

2.2 LA NORMATIVA DELS DOS PAÏSOS ESTUDIATS

Per a poder entendre millor el sistema americà i català cal conèixer abans la normativa que determina el marc teòric.

Espanya té un sistema polític autonòmic. Així doncs, l'estat espanyol dóna part del poder a les 17 comunitats autònomes. Entre d'altres coses, l'article 148 de la Constitució Espanyola, dicta que les Comunitats Autònomes poden assumir les competències en la matèria del foment de la cultura, de la investigació i de l'ensenyament de la llengua de la Comunitat Autònoma¹⁰. En aquest cas Catalunya té l'opció d'assumir aquestes competències tot i que hauran de seguir la *L[ey]O[rgánica]E[ducación]* que dicta l'estructura, l'ensenyança mínima i els crèdits que hauria de tenir l'educació de tot alumne¹¹. El currículum per a cada etapa i cadascun dels ensenyaments del sistema educatiu a Catalunya, tal i com dicta la llei 12/2009 a l'article 53, és determinat pel Govern Català. En quant a les lectures obligatòries, el professor Amargant diu que a l'ESO *"tria el professor, però hi ha condicionants, com a mínim tres per any i com a màxim cinc"*. En el cas de Súnion s'eviten traduccions i així doncs els llibres són, majoritàriament, escrits originalment en català.

Els Estats Units tenen un sistema polític basat en el federalisme, donant més llibertats als diferents estats (n'hi ha 50). Segons la informació facilitada per la Dra. Reilly, el *US Department of Education* i el *National Education Association* supervisen el sistema

¹⁰ Constitució Española de 27 de desembre de 1978.

¹¹ *"Disposiciones oficiales"* de la [BOE](#).

educatiu dels Estats Units per assegurar que tots els nens estan sent educats (complint els Drets Universals) i dicten com s'hauria de tractar a nens amb discapacitats. El *Common Core*¹² és el guió que es fa servir per garantir que tots els alumnes d'un curs reben una educació mínima equivalent (seguint el *No Child Left Behind Act*¹³). Cada estat té el seu propi departament d'educació i cada Districte té el seu propi Consell Escolar.

Les escoles trien, individualment, els llibres de lectura obligatòria pels seus estudiants. Si necessiten ajuda per escollir hi ha webs especialitzades com ara *GoodReads*¹⁴ amb llistes de llibres adequats pels diferents cursos i tipus de lectors. No hi ha un número màxim de llibres obligatoris pels estudiants; de fet molts cops les lectures que es donen són reculls de diferents llibres. D'aquesta manera els estudiants no es cansen, poden tastar diferents gèneres de literatura i seguir llegint a casa si una història els ha agradat. Aquest treball de recerca està centrat en el sistema específic de la professora Mrs. Reade (que s'analitzarà en el marc pràctic), professora i tutora d'una classe de 2n d'ESO, ja que a LVMS cada professor segueix el seu propi mètode.

2.3 EL SISTEMA DE LES DUES ESCOLES ESTUDIADAES

A la classe de català de Súnion els estudiants llegeixen un llibre per trimestre (tres en total) escollit pel professor. Majoritàriament s'avalua a través d'un examen de detalls objectius tot i que ocasionalment se'n fa un treball obert (com per exemple un còmic). El llibre es llegeix a casa i no es sol tractar a l'escola fins que arriba l'examen, s'avalua als estudiants i ja no se'n torna a parlar.

A la classe d'anglès de LVMS els alumnes han de llegir uns cinc llibres de lectura obligatòria establerts pel professor de l'assignatura per curs. Aquestes lectures acostumen a anar molt lligades amb el temari d'altres assignatures. Ocasionalment l'avaluació d'aquests llibres solen ser controls curts, on es demana el que s'ha entès de l'últim capítol llegit. A més a més, cada any els estudiants llegeixen un parell més de llibres escollits per

¹² Per a més informació: <http://www.corestandards.org/>

¹³ Acte del congrés del 2001 enfocat als alumnes amb menys oportunitats.

¹⁴ Per a més informació: <http://www.goodreads.com/list/tag/middle-school>

ells que es treballen a classe de maneres molt variades com ara exposicions, resums, treballs, orals, pòsters, etc¹⁵.

La professora Mrs. Reade explica que a la seva classe els estudiants disposen d'una assignatura anomenada "**Dear Period**", que consisteix en 20 minuts d'anglès tres dies a la setmana destinats a la lectura. Els alumnes van a la biblioteca de l'escola i llegeixen el que els hi ve de gust. Explica que no necessàriament s'ha de tractar d'un llibre sinó que poden ser revistes i que, de fet, últimament s'estan adaptant a les noves tecnologies tot deixant que els estudiants portin articles de tota classe al seu mòbil. Els alumnes no han de comptar les pàgines que llegeixen, quants llibres acaben ni fer resums; l'única condició que hi ha és que han de llegir. Com que trien la seva lectura, "*s'ho passen bé mentre llegeixen*", comenta Mrs. Reade. La seva prioritat és que l'estudiant entengui que la lectura ha de ser amiga pel que cadascú hi pot trobar la faceta que més li agrada. L'escola facilita que els estudiants agafin llibres de la biblioteca tenint-ne de tots els tipus i amb l'existència d'una xarxa d'escoles que es van passant els llibres per a tenir un catàleg més ampli. També disposa d'una revista anomenada "*Scholastic Scope*" amb articles històrics, recomanacions de llibres, fragment de novel·les o teatres, idees de redaccions, etc. El professorat la utilitza per encoratjar els estudiants a llegir coses més lleugeres i per a fer-los practicar la seva escriptura.

3. INVESTIGACIÓ PRÒPIA

3.1 COMPARAR ELS SISTEMA DE LECTURES OBLIGATÒRIES CATALÀ I AMERICÀ

Per a dur a terme aquest objectiu s'ha tingut molt en compte les respostes de les tres enquestes.

3.1.1 ELS LÍMITS DEL SISTEMA CATALÀ SÓN MÉS TANCATS

Un cop més, el marc legal és bàsic per conèixer la flexibilitat que té cada centre educatiu.

En el cas del sistema català els professors tenen la **llibertat d'escollir l'avaluació i els llibres sempre i que segueixin el nombre mínim i màxim establerts**. D'altra banda, en l'americà, el professor té llibertat absoluta.

¹⁵ Entrevista a Mrs. Reade

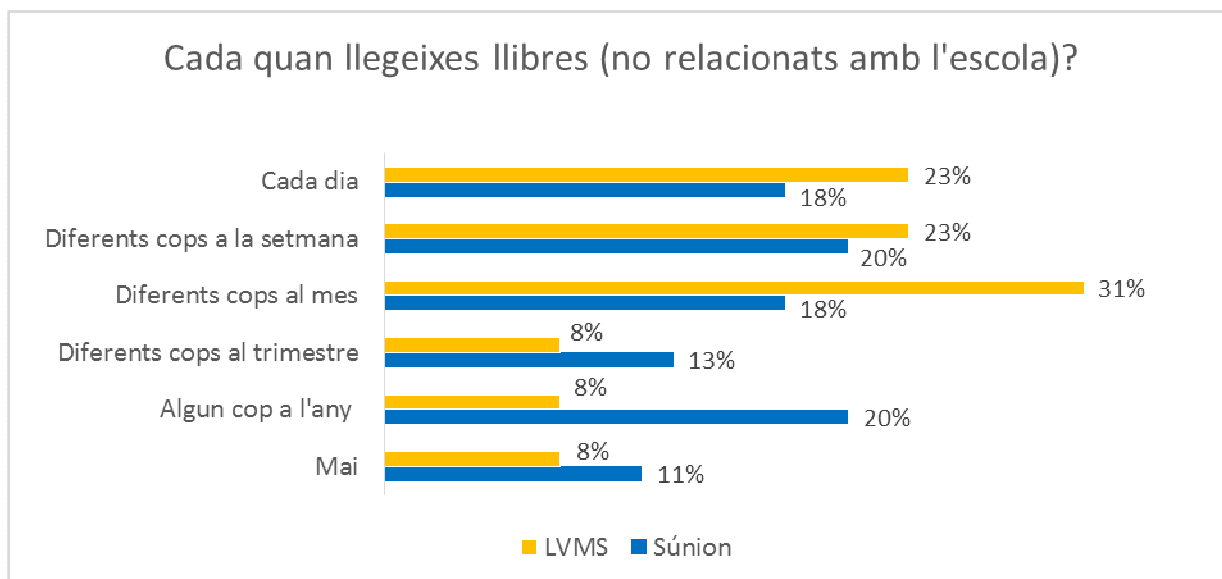
El que marca la diferència quan es comparen els dos sistemes és el temps que les escoles hi poden dedicar. A Catalunya el currículum pels estudiants de 1r i 2n d'ESO és molt elaborat i dens, mentre que l'americà és més lliure. En l'americà, per exemple, la gramàtica, ortografia i sintaxi es treballen menys i, per tant, es poden dedicar més a les lectures obligatòries (unes deu hores per llibre). El currículum català és tan intens que força a minimitzar-ne el temps dedicat. En molts casos, de cada llibre a llegir només se'n parla el dia en que es mana la lectura i el de la prova (no gaire més d'una hora en total).

Així doncs, la primera hipòtesi queda mig refutada. Els límits legals del sistema de lectures obligatòries són més estrictes a Catalunya però la diferència és poc rellevant. Al cap i a la fi, els professors catalans, com els americans, poden escollir els llibres i el sistema d'avaluació. Malgrat tot cal destacar que el sistema català té menys temps per a dedicar a les lectures obligatòries perquè té un **currículum més llarg**. Hi ha indicis que aquesta diferència de temps emprat per a treballar les lectures pot ser un factor determinant per l'èxit del sistema.

3.1.2 EL SISTEMA DE LECTURES OBLIGATÒRIES CATALANES ÉS POC MOTIVADOR

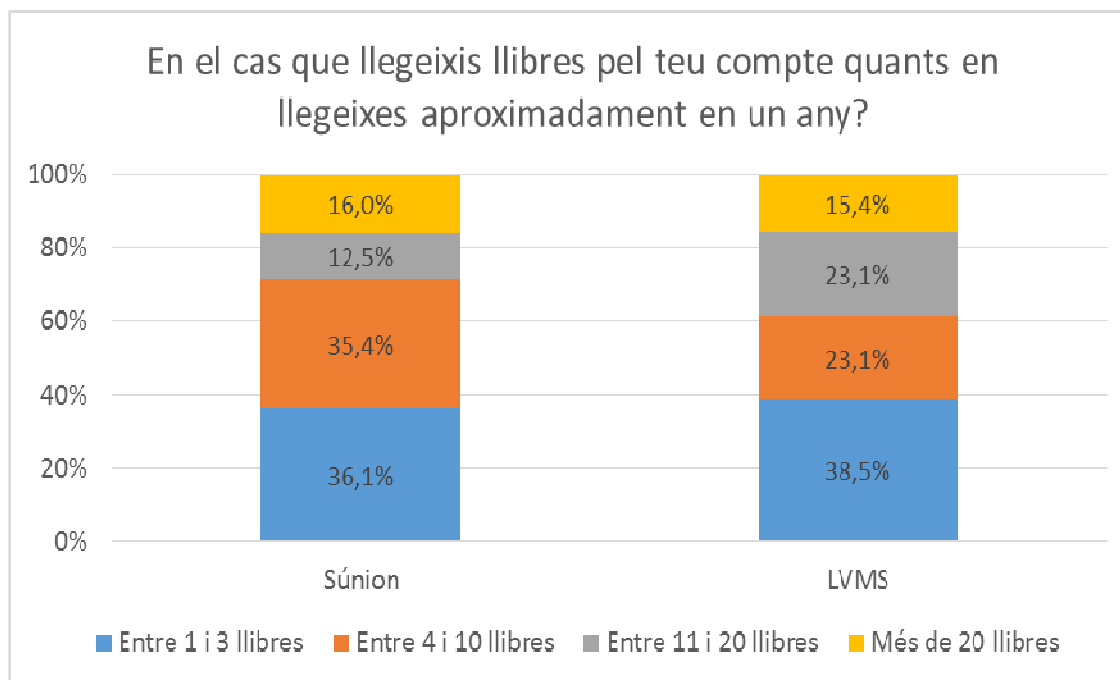
Per començar, cal esmentar que un tema molt criticat tant per escriptors com per càrrecs públics dedicats a la literatura va ser el nom "lectures obligatòries". L'escriptora Anna Manso comenta: *"trobo que a l'ESO és un moment important per crear o cimentar lectors. El problema és el nom lectura obligatòria. No es diu geografia obligatòria. Caldria treballar els llibres com un club de lectura, com a mínim, i a partir d'aquí fer-ne treballs enriquidors, imaginatius, motivadors"*. Així doncs, **el nom ja és poc estimulant**.

En preguntar als estudiants de 1r i 2n d'ESO cada quan llegien llibres no relacionats amb l'escola els resultats obtinguts van ser el següents:

En la gràfica superior es pot veure clarament com els estudiants de LVMS llegeixen més en el seu temps lliure que els de Súnion. Al tenir sis opcions diferents i per a poder valorar aquests resultats amb encara més claredat s'han agrupat les respostes en dos conjunts. Un anomenat "àvids lectors" (que inclou aquells que llegeixen diferents cops al mes, diferents cops a la setmana o cada dia) i l'altre els "lectors ocasionals" (els que llegeixen algun cop a l'any o diferents cops al trimestre). L'opció "mai" ha estat exclosa ja que la gent que no llegeix mai no se'ls pot considerar lectors. El 77,0% dels estudiants americans són lectors àvids per altra banda el 55,6% dels catalans ho són. Així doncs, hi ha **21,4% més d'estudiants americans que són àvids lectors**. Això demostra que estadísticament els estudiants americans llegeixen més que els catalans en el seu temps lliure.

La següent pregunta del qüestionari pels alumnes demanava el número de llibres que aquests llegien en un any. Els resultats es poden veure en la gràfica següent:

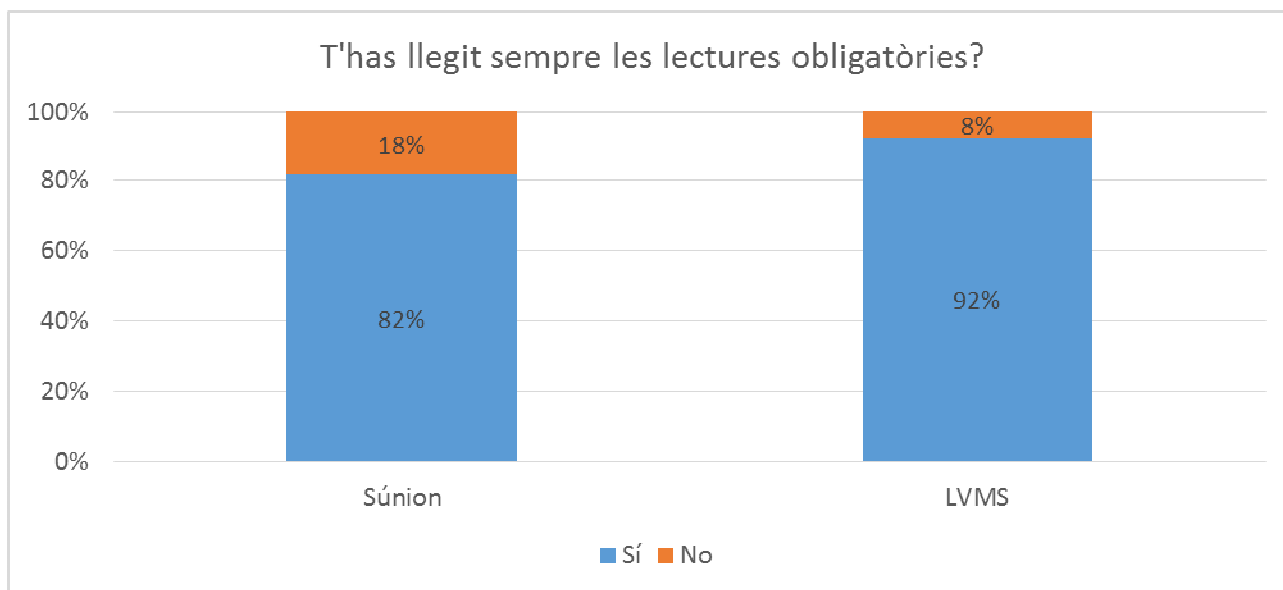
Com es pot veure al gràfic pràcticament no hi ha diferències en els dos extrems, “entre 1 i 3 llibres” i “més de 20 llibres”. En les opcions intermèdies hi ha un nombre similar d’estudiants però la seva distribució és diferent: a Súnion domina l’opció de “entre 4 i 10 llibres” amb un 35,4% dels enquestats i a LVMS les dues alternatives estan equilibrades amb un 23,1% cadascuna.

Si reprenem la classificació anterior entre “àvids lectors” (que llegeixen més de 11 llibres) i els “lectors ocasionals” (llegeixen entre 1 i 10), s’observa que hi ha un 10% més d’estudiants americans que llegeixen més d’ 11 llibres a l’any.

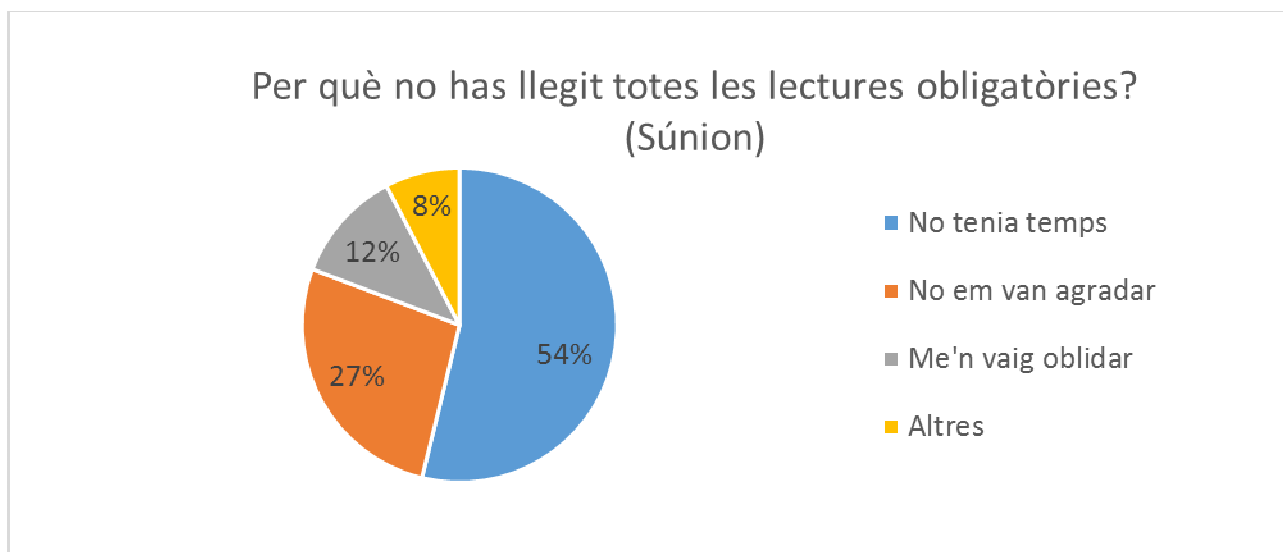
El 2011 la Consellera d’Ensenyament de Catalunya va dictar que els alumnes de secundària haurien de llegir **30 llibres a l’any** ja que “la lectura és la porta d’accés al coneixement”¹⁶. Com bé mostren les estadístiques encara s’està molt lluny d’aquest objectiu.

Un altre aspecte de les lectures obligatòries que cal discutir és el de si els alumnes les llegeixen.

¹⁶ SÁNCHEZ, Sònia. “Els nens han de llegir 25 llibres a l’any”.

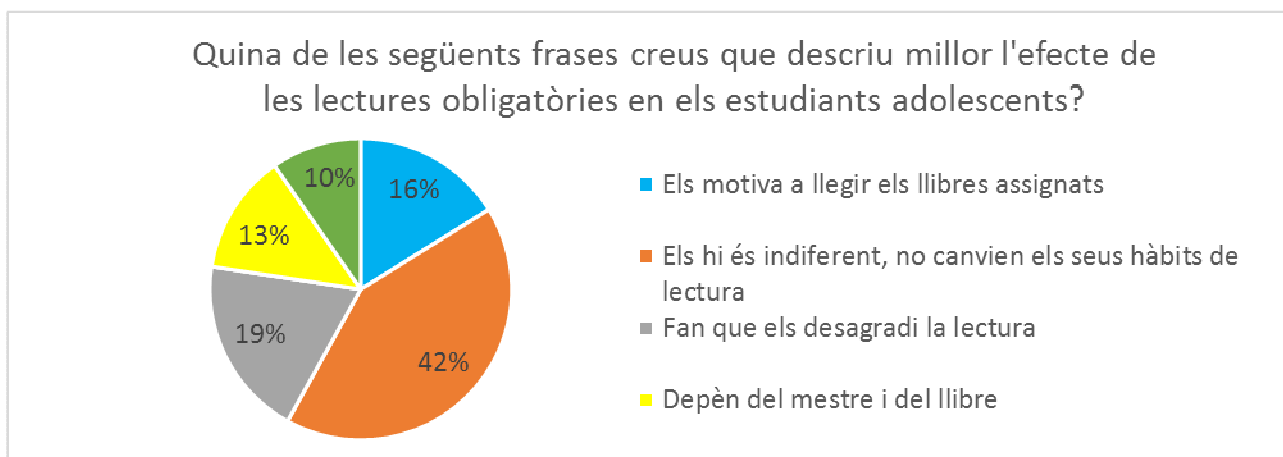
En tots dos casos una àmplia majoria d'alumnes llegeix les lectures tot i que a Súniion el percentatge és deu punts inferior que el de LVMS. El següent gràfic ens indica les raons declarades.

Com s'observa en aquests resultats més de la meitat dels estudiants que algun cop no han llegit les lectures obligatòries no ho han fet perquè no tenien temps (54%), potser degut al problema del currículum comentat anteriorment. Un 24% no ho van fer perquè les trobaven avorrides. En quant al problema del temps, en Pedro César Cerillo, director del Centre d'Estudis de Promoció de la Lectura i Literatura Infantil de la Universitat de Castella - La Manxa afirma que, de la manera en que està enfocat el sistema, **les lectures obligatòries "hipotequen el temps de lectura lliure que [els joves] puguin**

tenir¹⁷. És a dir, els adolescents que llegeixen es veuen obligats a treure hores de les lectures que ells han escollit per a poder llegir llibres escolars. Els que no llegeixen ho segueixen sense fer. La solució que proposa la Lourdes Domenech, professora de llengua i literatura castellana a secundària, és convertir la lectura en un hàbit quotidià tot incloent mitja hora diària de lectura lliure a l'horari escolar (en línia amb el projecte americà de "*Dear Period*" que va resultar tot un èxit). Llegint el que volen els estudiants aprendran a estimar la lectura i adquiriran l'hàbit de llegir.

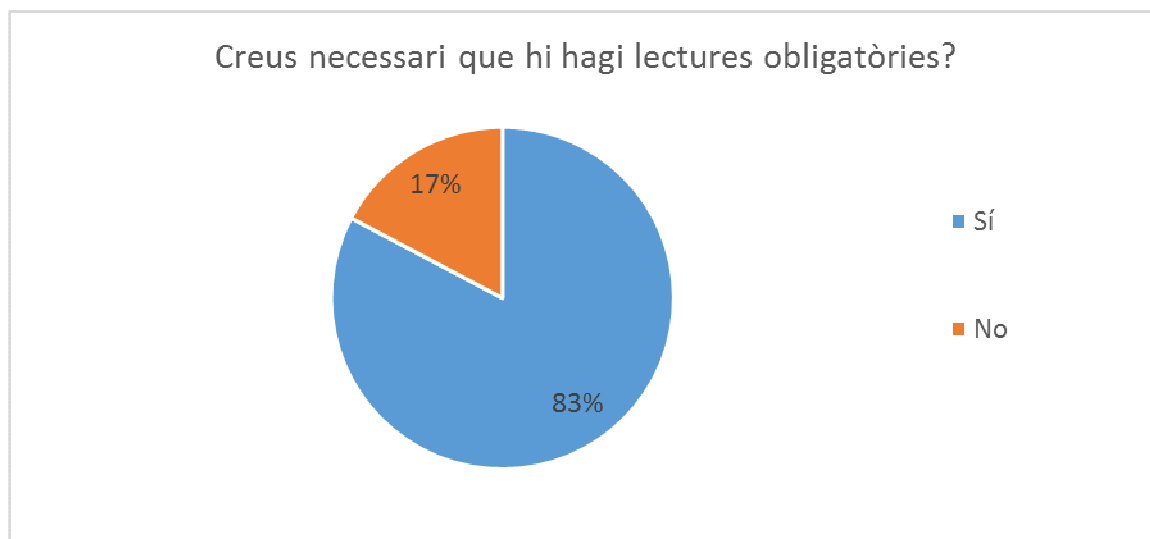
Al preguntar als escriptors quina frase descriu millor l'efecte de les lectures obligatòries, l'opció "*els motiva a llegir més enllà dels llibres assignats*" no va rebre cap mena de suport.

Tal i com es pot observar en el gràfic l'opció més escollida va ser "**els hi és indiferent, no canvien els seus hàbits de lectura**" (amb un 42% dels vots), això ve a dir que no motiva als estudiants a llegir. Cal fixar-se en que les opcions "els motiva a llegir els llibres assignats" va rebre menys suport (16%) que "fan que els desagradi la lectura" (19%). Les respostes "depèn del mestre i del llibre" (13%) va ser creada espontàniament pels escriptors.

Tot i que els escriptors considerin que les lectures obligatòries no estan fomentant la lectura **un 83% segueix creient que són necessàries**.

¹⁷ RIUS, Mayte: "*Per què deixem de llegir?*".

La Carme Vidal, professora d'educació secundària, explica en un article de *La Vanguardia* que la societat en general tampoc no és gaire lectora, i ni pares ni professors no són models per als nois perquè molts no llegeixen ni els ensenyen què i com fer-ho. De fet les estadístiques dels lectors adults a Espanya mostren que **un 35% dels habitants no llegeixen mai o quasi mai**, i el 65% restant llegeixen una mitjana de 8,6 llibres a l'any (poc més d'un llibre cada dos mesos)¹⁸. Aquesta dada s'assembla molt a la dels estudiants de Súnió ja que un 31% declara que no llegeix mai o algun cop a l'any. L'Anna Manso diu que perquè un infant esdevingui un lector àvid hi ha d'haver una motivació des d'aquests tres àmbits: la família, l'escola i la societat.

El primer àmbit és la **família**.

La Doctora Reilly comenta que no es pot assumir que tots els nens estimaran la lectura. Que aquesta estima neix quan el lector és un infant i imita els seus pares; per tant, com que cada cop menys pares llegeixen, és més difícil pels fills d'agafar aquest hàbit.

Durant l'ESO creix el desinterès per la lectura. De 1r a 3r el nombre d'estudiants que no llegeixen en el seu temps lliure creix del 14% al 45%¹⁹. Laura Borràs, Lourdes Domenech i Núria Cot, professora de llengua i literatura en l'Institut Esteve

¹⁸ <<"El 35% de los español no lee "nunca o casi nunca">>

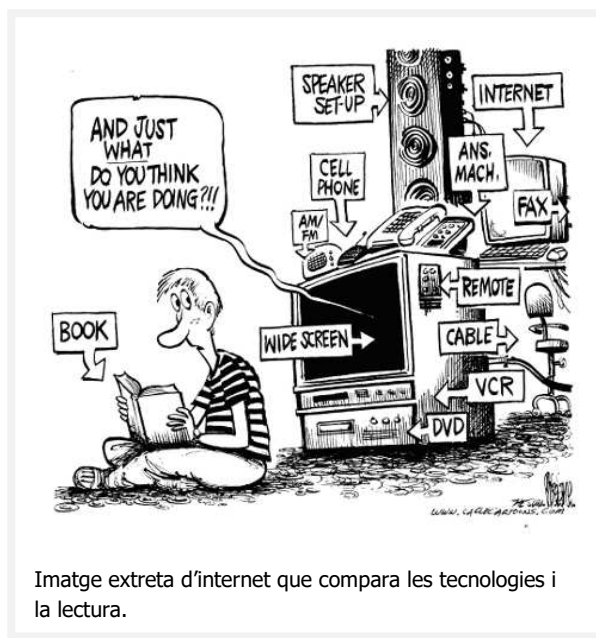
¹⁹ MANRESA, Mireia. "Els hàbits lectors dels adolescent".

Albert,²⁰, afirmen que perquè els estudiants tornin a prendre l'hàbit de la lectura un cop passada l'adolescència, han d'haver estat acostumats a llegir contes des de petits, a veure els pares amb un llibre a les mans, a anar a la llibreria, etc. Si els nens no són educats en un **entorn familiar proper a la lectura** és molt difícil que un cop a l'adolescència s'hi enganxin o més endavant esdevinguin lectors àvids. I quan arriben a secundària associen la lectura únicament amb l'escola i no amb la família o amb un interès propi.

El següent àmbit de motivació, **l'escola**, és el que s'estudia més en aquest treball de recerca.

El reconegut escriptor de novel·les per a adolescents, Jordi Sierra i Fabra, explica:

"No comparteixo que la culpa sigui dels videojocs [...] la clau és que els nois associen els llibres amb l'escola, i allà quan els recomanen una novel·la no és perquè s'ho passin bé, sinó perquè després facin un treball o se n'examinin, i això s'acaba convertint en un suplici." ²⁰ La Laura Borràs va un pas més enllà i afirma que pot *"demostrar empíricament que les lectures obligatòries estan tenint l'efecte contrari, [és a dir] vacunen contra la lectura"*.

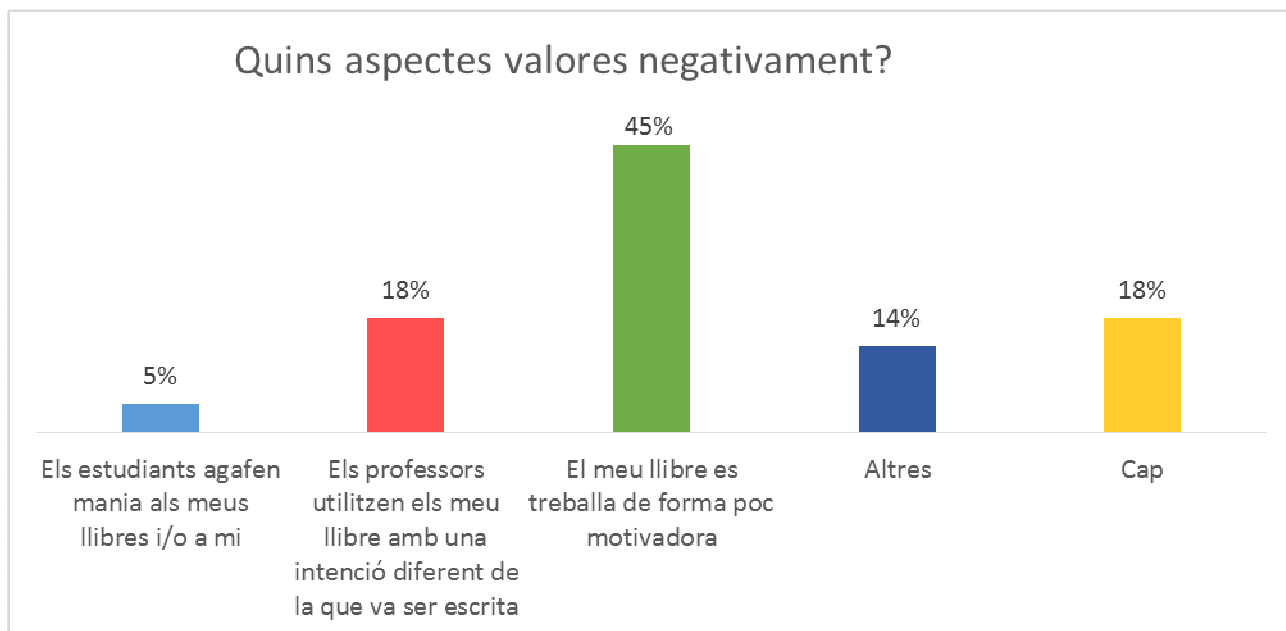

Imatge extreta d'internet que compara les tecnologies i la lectura.

L'escola ha de saber com acompanyar els alumnes en el camí de la lectura: els professors han de ser-ne els primers amants, han de poder comunicar que s'ho passen bé llegint i que es tracta d'una bona experiència. Per exemple l'escriptor Pau Joan Hernández va dir a l'enquesta que **"els professors haurien d'adquirir hàbits de lectura, [ja que] no poden recomanar el que desconeixen"**. La Laura Borràs comenta que ha d'existir una *"formació a professors"* de manera que aquests també coneguin el gust per la lectura i sàpiguen com transmetre'l.

²⁰ i ²⁰ RIUS, Mayte: "Per què deixem de llegir?".

Dels escriptors entrevistats, un 59% ha tingut o té llibres escollits com a lectures obligatòries escolars. D'aquests, el 80% ho valorava positivament. Quan se'ls va preguntar quins aspectes valoraven negativament un 45% va opinar que **el seu llibre es treballava de manera poc motivadora**.

Un 18% opinava que els professors feien servir el llibre per representar punts diferents dels que ells volien transmetre. L'Anna Manso diu que els professors volen transmetre uns valors determinats, però que sovint no són els que conté el llibre en qüestió. En les últimes dues hipòtesis es tractarà amb més detall la feina del professorat i com ho podrien fer per a transmetre el plaer de llegir.

Respecte a la forma d'avaluació segons una anàlisi del professor de la Universitat Autònoma de Barcelona (UAB), Jeroni Moya, en un 64% dels casos els exàmens són la pràctica més habitual per avaluar les lectures obligatòries²¹. Això també contribueix a que els **estudiants no vegin la lectura com un plaer sinó una obligació**, i molts acaben buscant-ne un breu resum a internet per estalviar-se la feina. *“Fomentar l'hàbit de la lectura no és dir-los que llegeixin [...] és acompanyar-los, donar-los recursos perquè sàpiguen interpretar els textos i n'obtinguin plaer”* explica la professora d'educació secundària, Carme Vidal. La Laura Borràs afirma que *“ens equivoquem quan forcem a llegir una determinada obra en una*

²¹ RIUS, Mayte: *“Per què deixem de llegir?”*.

determinada edat sabent que ni els estudiants la llegiran ni nosaltres els donarem l'oportunitat de fer-ho com caldria".

I com a últim pilar, tenim la societat.

Segons la Laura Borràs, *"la lectura no té una receptivitat social"*²². La Mireia Manresa, professora de secundària i de Didàctica a la UAB, explica que llegir és una activitat individual, mentre que a l'adolescència una de les principals prioritats és el grup (socialitzar)²³. La ja

esmentada professora Domenech defensa que *"la socialització pesa tant en els adolescents que molts dels que abans eren fervents lectors se senten aïllats i acaben abandonant la lectura per la pressió social"*²⁴. Ara bé, la

Laura Borràs assegura que hi pot haver una convivència entre socialitzar i llegir. La web del club

de lectura *Què Llegeixes?*²⁴, per exemple, és un punt de trobada per a lectors de totes les edats. Una de les seves seccions, el "Fòrum del boli", està destinat únicament als adolescents. Inclou múltiples activitats i els usuaris poden parlar de la lectura i de la seva estimació per les lletres, en un àmbit social.

Així doncs, la hipòtesi ha estat confirmada tant qualitativament com quantitativament, ja que **els estudiants catalans se senten poc motivats per la lectura**. S'ha pogut comprovar que el sistema americà motiva més als estudiants i explicar què falla del català.

²² Entrevista a Laura Borràs

²³¹²⁴ RIUS, Mayte: *"Per què deixem de llegir?"*.

²⁴ Per a més informació: www.quellegeixes.cat

3.2 APORTAR MILLORES VIABLES AL SISTEMA CATALÀ

Com ja hem pogut comprovar en la primera hipòtesi, ni les escoles catalanes ni les americanes tenen llibertat absoluta a l'hora de crear un sistema propi de lectures obligatòries que s'adapti millor a les circumstàncies dels estudiants. Però sí que les lleis donen prou llibertat com perquè aquesta hipòtesi sigui realitzable. Les escoles catalanes tenen carta blanca a l'hora d'avaluar els alumnes i d'escollir les lectures obligatòries (sempre i quan no s'excedeixin els cinc llibres per any i n'hi hagi un mínim de tres).

La màxima dificultat a l'hora de fer canvis és que el currículum escolar català limita molt el temps que es pot dedicar a tractar les lectures obligatòries. Els professors americans solen inclinar-se per encarregar als alumnes la lectura d'un número de pàgines per al següent dia. L'endemà ho comenten a classe des d'un punt de vista literari, històric, de l'autor, etc. En canvi, i probablement a causa de la manca de temps, els professors catalans comenten el llibre molt per sobre i avaluen els alumnes mitjançant exàmens.

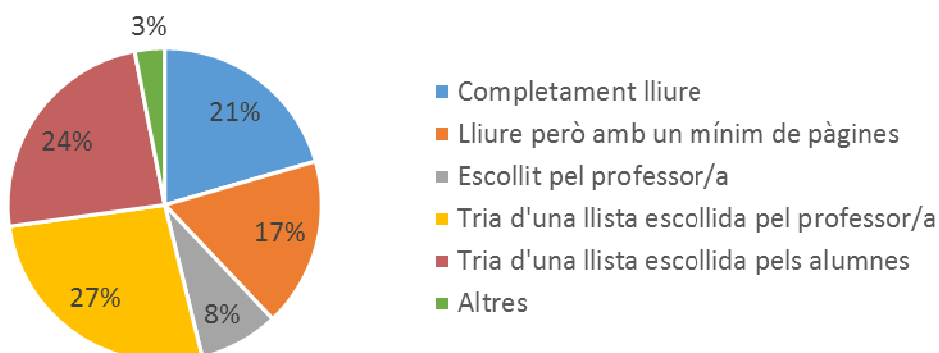
Deixant estar la manca de temps del sistema català, a continuació es tractarà quina seria la millor manera d'escollir i avaluar les lectures obligatòries des del punt de vista dels estudiants i dels escriptors.

3.2.1 LA TRIA DE LLIBRES OBLIGATORIS ÉS MILLORABLE PER FOMENTAR MÉS LA LECTURA

El Pep Amargant, reconeix que un dels temes que es podria millorar és la tria de les lectures obligatòries. Els professors tenen molta llibertat a l'hora de fer-ho, però canviar el sistema també en complica l'avaluació i la correcció.

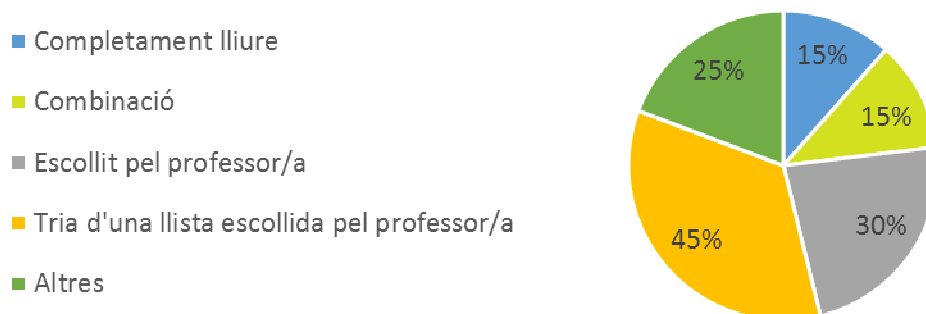
Al preguntar als estudiants de Súnion quin sistema preferien per triar els llibres, els resultats van ser els següents:

Com prefereixes que sigui la tria d'un llibre obligatori? (Estudiants)

Es pot observar la poca popularitat que va rebre l'opció "Escollit pel professor/a", amb només un 8% dels vots. D'altra banda, només un 21% es decantava per l'opció "Completament lliure". Si se sumen els resultats de la proposta "Tria d'una llista escollida pel professor/a" (27%) i els de "Tria d'una llista escollida pels alumnes" (24%) s'arriba a més de la meitat dels vots. Així doncs, més de la meitat dels estudiants es decanten per **un sistema de tria de llibres d'una llista ja establerta**.

Com creus que hauria de ser la tria de llibres obligatoris? (Escriptors)

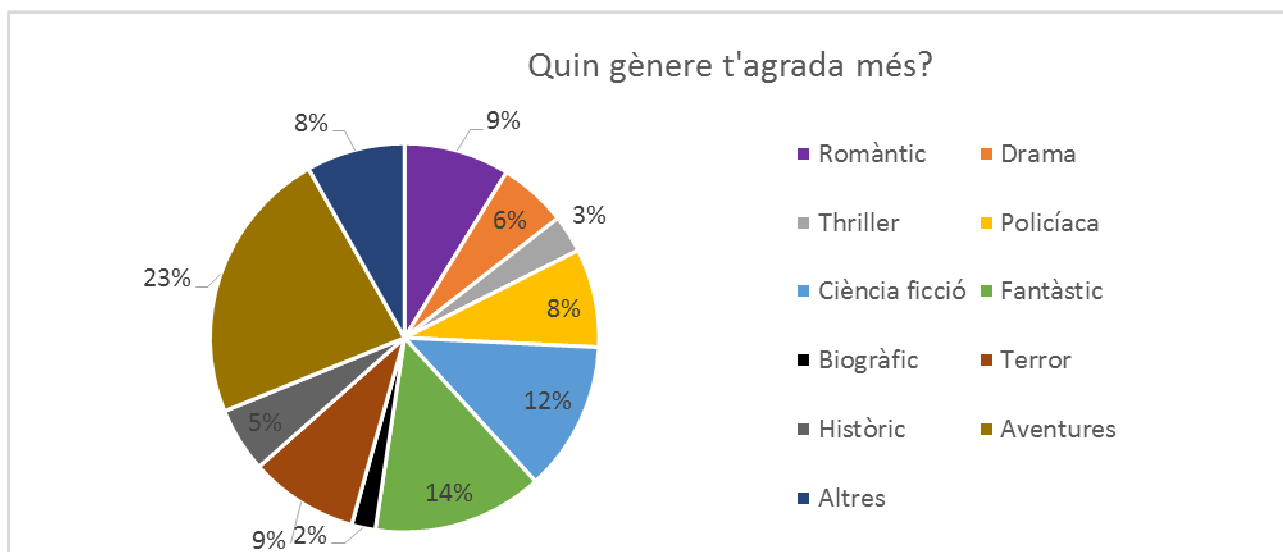
Quan es va preguntar el mateix als escriptors, l'opció "Tria d'una llista escollida pel professor/a" va tornar a sortir la més escollida amb un 45% del suport.

Tanmateix, en aquest cas la segona opció va ser "escollit pel professor/a" ja que molts escriptors defensaven que la lectura havia de ser de qualitat i que els estudiants

encara no tenien prou cultura per a escollir d'una forma totalment lliure (17%). En altres paraules, l'escriptora Tina Vallès explica: <<la tria no pot ser absoluta perquè per definició **un menor no coneix la literatura i, doncs, és bo que se l'ajudi o orienti a "tastar" diferents estils i menes de llibres**>>²⁵.

Els qui defensaven que els professors havien de triar els llibres, més tard, deixaven clar que el sistema de treballar el llibre havia de ser diferent. En aquest cas l'opció "lliure però amb un mínim de pàgines" no va rebre cap vot ja que els escriptors entrevistats no creien que la quantitat i qualitat anessin del bracet. Tal i com explicava l'Anna Manso "més que un mínim de pàgines, **un mínim de qualitat**". La Laura Borràs comentava en l'entrevista que establir un sol llibre per a tots els estudiants garanteix que no a tots els agradi. Per això es mostrava partidària de que cada professor hauria de conèixer prou bé els seus alumnes per poder proposar-los diferents opcions que els poguessin agradar.

A l'hora d'escollir quins llibres haurien de formar part d'aquestes llistes, els professors haurien de tenir en compte les preferències de l'alumnat. En el cas de Súnion es va observar que **els llibres d'aventures són els preferits entre els adolescents**.

En conclusió, la hipòtesi es confirma; **la tria de llibres és millorable**. S'ha comprovat que el millor mètode per a fer-ho és la creació d'una llista de llibres de qualitat per part dels professors pensada pels diferents gustos i necessitats dels estudiants.

²⁵ Enquesta als escriptors.

3.2.2 L'AVALUACIÓ DE LES LECTURES OBLIGATÒRIES ÉS MILLORABLE PER A PODER FOMENTAR MÉS LA LECTURA

L'avaluació de les lectures obligatòries, tal i com va dir l'escriptor Josep Maria Aloy en el seu blog²⁶, té "**sobretot la finalitat d'esbrinar si el llibre s'ha llegit**": converteix la lectura en una obligació escolar. A l'estudiant no se li dona la confiança en que llegirà el llibre, i l'avaluació se centra en descobrir qui no ho ha fet. Avaluar els estudiants en la

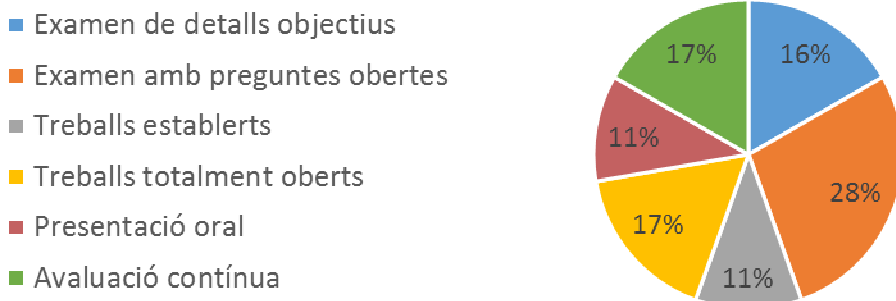

quantitat de detalls que recorden de la lectura la converteix en un càstig tant per a aquell qui no vol llegir com per a aquell qui li agrada llegir. Com diu una alumna de 1r d'ESO, "*els exàmens dels llibres pregunten detalls en els que normalment no et fixes, es com si t'haguessis d'estudiar els llibres quan en teoria són per gaudir*". Tal i com va respondre l'escriptora Gemma Lienas al qüestionari quan se li va preguntar què s'hauria de fer per a motivar als adolescents a llegir, "*[...] clubs de lectura, taules rodones, xerrades, sortides, feines al voltant del llibre però mai per comprovar que l'han llegit*". Els llibres s'haurien de llegir i no estudiar, gaudir i no memoritzar. L'avaluació actual és l'últim pas per a distanciar l'adolescent de la lectura, ja que fa l'alumne ho veu com una activitat imposada, no lúdica, i únicament acadèmica.

Al preguntar als estudiants catalans què n'opinaven del sistema d'avaluació de les lectures obligatòries els resultats van ser molt diversos.

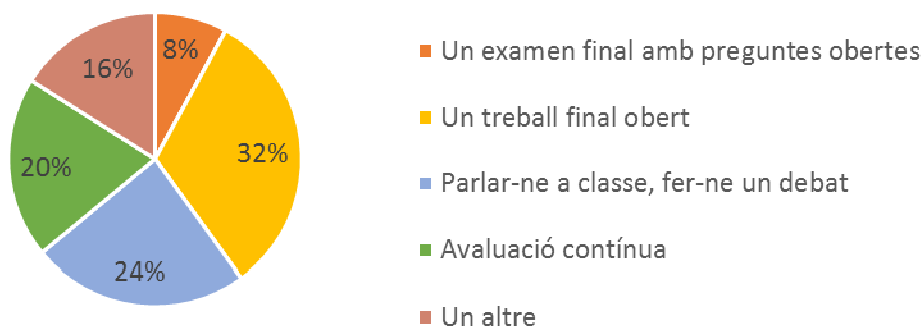
²⁶ ALOY, Josep Maria. "Fomentem la lectura o l'engany?".

Quin creus que hauria de ser el sistema d'avaluació? (Estudiants)

Només un 16% dels estudiants creuen que el sistema actual, amb exàmens que pregunten detalls objectius, és l'avaluació més adequada. La resta, 84% dels estudiants, creuen que aquesta s'hauria de canviar per un sistema més lliure (amb treballs, exàmens més oberts, presentacions orals...). Els exàmens amb preguntes obertes obté el suport més elevat (un 28%) i les altres cinc opcions estan molt equilibrades (entre un 11% i un 17%). Els estudiants saben el què no volen, però no hi ha consens respecte a com volen ser avaluats.

Quin creus que hauria de ser el sistema d'avaluació? (Escriptors)

La resposta dels escriptors suggereix alternatives més concretes. Se'ls va donar sis opcions (una menys que en la dirigida als alumnes però en aquest cas més específiques): un examen final sobre detalls concrets (ex: com es deia la carnissera del capítol 3?), un examen final amb preguntes obertes (ex: compara els teus problemes amb els del protagonista), un treball final pautat (ex: fes un *PowerPoint* explicant la relació entre els

dos protagonistes), un treball final obert (ex: fes un *PowerPoint* sobre un aspecte que t'hagi cridat l'atenció), avaluació contínua (ex: cada setmana hi ha un examen curt o treball) i altres.

Els resultats han estat sorprenents. Ha estat ignorada la proposta preferida dels estudiants (“fer un examen final amb preguntes obertes”) així com “fer un treball final pautat”. Un 24% dels escriptors opinen que **cal crear una discussió del llibre a classe** (aquesta opció no estava pre-establerta però ha aparegut de manera espontània i destacada a l'apartat “Altres”). Alguns escriptors que cauen a l'apartat d'altres suggerien avaluar amb diverses eines simultànies (per exemple fer un examen curt, discutir a classe i fer un petit projecte).

A l'hora d'escollir el sistema d'avaluació s'ha de tenir en compte que hi ha un factor que ho complica molt. Tal i com diu el professor Pep Amargant, canviar el sistema d'avaluació actual per d'altres més innovadors i flexibles “*complica la correcció*”. Els professors es troben mancats de temps a l'aula (per l'extens currículum esmentat anteriorment) i també de temps professional (de cara a fer diferents versions d'examen per cada llibre o per a corregir-los).

Com a conclusió, la hipòtesi es valida perquè **el sistema d'avaluació és millorable**. El millor model seria aquell que controli, no de manera exhaustiva, que el llibre es llegeix i que aprofundeix en la seva lectura. Per això cal utilitzar diferents eines que s'analitzaran en les conclusions.

4. RECOMANACIONS

En aquest treball, he arribat a la conclusió que el sistema de lectures obligatòries català és millorable perquè no motiva a llegir. A més, crec que Súnion, com a institució basada en la llibertat i la responsabilitat, ha de confiar en que els estudiants hauran llegit els llibres i no ha de dedicar temps a buscar els qui no ho hagin fet. Per això cal un nou sistema.

Per començar, hauríem de canviar el nom per les raons que s'han donat al demostrar la hipòtesi “el sistema de lectures obligatòries catalanes és poc motivador”.

L'escriptor Ramon Homs proposa a l'enquesta anomenar-ho, per exemple, "*biblioteca d'aula o club de lectura*".

Els alumnes haurien de poder escollir el llibre a llegir a partir d'una **llista variada feta pels professors** en base als diferents tipus d'estudiants. A les llistes hi hauria d'haver llibres de qualitat que ajudin als estudiants a **créixer com a lectors**. El número de pàgines no hauria de ser una barrera a l'hora d'incloure llibres a la llista; ja que hi ha llibres com ara "el colom" de Patrick Süskind del que se'n pot treballar molt i molt bé. També haurien de ser adients per a la seva edat i maduresa lectora, evitant així donar llibres que els desagradin perquè no els entenen però també anant-los preparant per a ser capaços de llegir llibres més complicats en el futur. El professor hauria de tenir en compte els criteris que agraden més als adolescents i afegir algun llibre que en aquells moments tingui molta popularitat. La proposta que diré a continuació hauria de ser adaptada per cada professor i per les necessitats acadèmiques i dels estudiants.

Així és com funciona la tria segons la meua proposta. Al començament del curs el professor té una **llista feta amb vuit llibres**. Cada llibre hauria de tenir una **fitxa**²⁷ amb la seva informació bàsica per orientar i ajudar els estudiants a escollir. D'aquests llibres hi hauria d'haver un **clàssic universal, un clàssic català i un llibre d'un format diferent** com ara poesia o una obra teatral (per a introduir als estudiants a altres formes de literatura). Dels altres llibres estaria bé que hi hagués una **barreja entre els diferents gèneres**. Hauria d'haver-hi llibres d'aventures, ja que ja s'ha vist anteriorment que en aquesta edat és el gènere que més agrada i també es podria afegir algun *bestseller* del moment per a cridar l'atenció als estudiants. És interessant que es proposi algun llibre ideal perquè l'alumnat reflexioni sobre aspectes de la vida. El primer trimestre el professor dona als alumnes una llista de quatre llibres (ell és qui escull quins llibres formen part de la llista del primer trimestre i quins seran presentats més endavant). Cada estudiant escull el llibre que s'adapti més a les seves necessitats com a lector.

Al final del trimestre i amb un mètode que s'explicarà més endavant, dos llibres de la llista que s'ha fet servir són canviats per dos de la llista inicial. D'aquesta manera els alumnes poden tenir l'opció de llegir un llibre que ja havia estat proposat en el

²⁷ Per a veure un exemple de com podria ser aquesta fitxa mirar l'annex 6.

trimestre anterior o un de nou. Tot i que alguns llibres es repetiran en les llistes els estudiants no han de llegir el mateix llibre sinó obrir-se a estils diferents. El tercer trimestre es fa el mateix, dos llibres surten de la llista i n'entren dos de nous. D'aquesta manera tots vuit llibres han pogut ser triats pels estudiants. A més a més els que hagin estat eliminats no haurien de ser repetits el següent any ja que no han estat agradats gaire.

Per a poder atraure més els alumnes i afegir llibre nous, el professor ha de donar la següent opció. A canvi de pujar algunes dècimes a un dels exàmens dels llibres els estudiants poden portar una fitxa emplenada amb la informació d'un llibre que s'hagin llegit en el seu temps lliure²⁸. D'aquesta manera el professor té més opcions de cara a l'any vinent i **la llista va evolucionant al llarg dels anys gràcies al gust dels estudiants però amb el filtre del professor**. S'ha de tenir en compte que ni que els llibres canviïn cada any sempre hi hauria d'haver-ne algun de clàssic, d'un format alternatiu i d'aventures.

Els llibres que el professor no vulgui fer servir per a l'any vinent es podrien posar en una **llista de llibres voluntaris** perquè els adolescents lectors puguin saber què més poden llegir que ha agradat a altres estudiants de la seva edat.

El següent tema a tractar és el sistema d'avaluació. Aquest hauria de ser més flexible i enfocat no només en assegurar que els adolescents s'hagin llegit el llibre, sinó també en aprofundir en el seu contingut.

La lectura dels llibres podria ser **dividida en diferents fascicles** per fer-la més lleugera i poder-la treballar amb més calma. Per a saber si els estudiants estan llegint llibres de la llista es podria fer un **petit examen de seguiment** de cada part amb contingut precís (tot i que no arribant a l'extrem de preguntar detalls objectius dels que els alumnes no hagin de recordar).

Una altra opció seria la d'assignar un treball on els estudiants escrivissin sobre la seva opinió i experiència. Els professors també haurien de dedicar-hi temps, però d'aquesta manera podrien saber si els llibres escollits han agradat o s'haurien de canviar

²⁸ L'alumne de primer d'ESO Emma Ventura ha emplenat una fitxa d'exemple que es pot veure en l'annex 7.

de cara al següent any. Si el treball no es planteja de forma creativa per acabar tenint l'efecte contrari en l'alumnat.

Per últim, hi ha una opció on el professor podria dedicar menys temps que actualment: **fer petits debats**. Es crearien a l'aula diversos grups depenent del llibre que els estudiants s'haguessin llegit. Cada grup tindria una conversa interna d'uns 10 minuts davant del professor en què posarien en comú la seva opinió o discutirien sobre moments concrets del llibre. D'aquesta manera el professor no hauria de corregir i els estudiants no haurien d'estudiar el llibre, sinó simplement llegir-se'l.

Per a comprovar que els alumnes no només han llegit un resum a internet del capítol que s'estigui debatent o del llibre, cada estudiant podria portar una frase que li hagi agradat o volgués destacar, i comentar-la amb la resta del grup. El professor també podria fer preguntes específiques en cas que dubti si algun alumne hagi llegit el llibre, tot i que el debat s'hauria de fer majoritàriament només entre els alumnes del grup debatent. Si el professor ho veiés convenient, podria deixar que els alumnes que no estiguin formant part del debat fessin preguntes de cara a entendre millor el llibre. A més, si el debat és prou interessant, els alumnes que no s'hagin llegit el llibre podrien sentir-se atrets a fer-ho en el seu temps lliure. A través d'aquesta opció el professor podria saber qui s'ha llegit l'obra, els estudiants podrien dedicar-se només a gaudir-lo i no a estudiar-ne els detalls, i es podria observar la capacitat lectora d'aquests. D'aquesta manera també es fomentaria la **capacitat d'expressió dels alumnes** i de debatre les seves idees amb arguments sòlids.

La meua proposta d'avaluació es basa en la barreja de dos sistemes per optimitzar la motivació dels estudiants, l'avaluació de la lectura i el temps dedicat tant a l'aula com a la preparació per part del professor. A cada part l'estudiant és avaluat amb un petit examen (per assegurar que l'hagi llegit) o fent un debat per grups. El debat estaria centrat en discutir les idees dels llibres, entendre com s'ha escrit, expressar les opinions i sentiments dels alumnes. En el cas que només un estudiant esculli un llibre seria decisió del professor com se l'avaluaria (podria fer un oral, tenir una conversa amb el professor sobre el llibre, fer un treball escrit...).

Cada llibre és dividit en quatre parts i els estudiants han de llegir cada part en un temps de dues setmanes. El període total de lectura del llibre és de vuit setmanes.

Abans de començar el professor ha de dedicar deu minuts a presentar els diferents llibres de la llista.

Cada dues setmanes es fa un examen de deu minuts o un debat que dura tota una classe. Si manca temps, es podria canviar un debat per un examen.

L'avaluació de l'última part del llibre és en tots els casos un debat; així els estudiants poden expressar la seva opinió del llibre en general i del seu final. Aquesta proposta requeriria en total poc més de dues hores de l'horari escolar.

A la nota, es donaria més pes als debats que als exàmens.

Proposta					
Setmana	0	2	4	6	8
Sistema d'avaluació	Presentació dels llibres	Examen	Debat	Examen	Debat
Temps	10'	10'	90'	10'	90'
Percentatge		15%	30%	15%	40%

Proposta 2					
Setmana	0	2	4	6	8
Sistema d'avaluació	Presentació dels llibres	Examen	Examen	Examen	Debat
Temps	10'	10'	10'	10'	90'
Percentatge		15%	15%	15%	55%

Tal i com s'ha dit anteriorment la llista de les lectures obligatòries és flexible de manera que hi ha un moviment de llibres al acabar el trimestre. Al acabar l'últim

debat s'hauria de dedicar uns cinc minuts per a fer una **petita votació**. En aquesta els alumnes decidirien quins dels llibres que s'han tractat haurien de continuar a la llista i així els qui no se'ls han llegit, tenir la oportunitat de fer-ho. Els llibres que surtin menys votats seran substituïts per dos altres. Al final del curs es podria arribar a fer una votació per a veure quins no han agradat i els que se seguiran en la llista de l'any vinent.

A més a més seria ideal si l'escola pogués **convidar un dels escriptors** perquè formés part del debat o fes activitats amb els alumnes, apropant-los a la lectura i l'escriptura. També s'ha de tenir en compte que aquest sistema busca un **equilibri entre la part escrita del treball i la creativa**, així doncs, el debat podria ser canviat per una petita representació o algun treball imaginatiu. Per exemple, si el llibre "Antaviana" és proposat²⁹, els alumnes que el llegeixin la podrien representar davant els seus companys. Els professors haurien d'estar oberts a idees dels alumnes i a fer propostes noves per a despertar l'interès d'aquests. Al cap i a la fi, com va dir l'escriptor Rodolfo del Hoyo Alfaro en l'enquesta, "**el llibre literari no pot ser tractat com un llibre de text**".

5. CONCLUSIONS

En fer el treball he entès que per a fomentar la lectura calen uns fonaments que l'escola ha d'ensenyar. També he descobert que aquesta no és només una tasca acadèmica, sinó que la família i la societat també hi juguen un paper decisiu.

Al fer l'enquesta als escriptors em va sorprendre l'alta taxa de resposta, fins i tot amb gent de reconegut prestigi. Tots ells van ser molt col·laboradors, creatius i van mostrar interès en rebre el treball un cop acabat.

Una opció que m'hauria agradat explorar és convertir les lectures en multidisciplinàries, compaginant-les amb altres assignatures per enriquir-les i poder dedicar-les més temps.

²⁹ En la llista d'exemple de l'annex 5, "Antaviana" és un dels llibres proposats.

Per últim, m'hauria agradat poder portar l'enquesta a més centres educatius per ampliar la grandària mostral però l'extensió determinada del treball no m'ho ha permès.

6. FONTS D'INFORMACIÓ

6.1 BIBLIOGRAFIA (LLIBRES)

Constitució Espanyola de 27 de desembre de 1978 (BOE núm. 311, de 29 de desembre de 1978).

DIEGUEZ, V. & OTTE, A.: *Guía metodológica Para El Fomento De La Lectura De La colección Estrella De Los Andes*. 1a edició. Santiago de Chile: Editorial André Bello. 1989.

La lectura en un centre educatiu (2013). Barcelona: Generalitat de Catalunya, Departament d'Ensenyament.

MANRESA, Mireia. "*Els hàbits lectors dels adolescent*". Universitat Autònoma de Barcelona, tesina. 2009.

ZIGLAR, Zig: "*Raising Positive Kids in a Negative World*". 2002. Nashville. Thomas Nelson. 1985.

6.2 FONTS DIGITALS

ALOY, Josep Maria. "*Fomentem la lectura o l'engany?*". Blog "Mascaró de proa". 19 de gener de 2015 [20 d'octubre del 2015]. Disponible a http://mascarodeproa.blogspot.com.es/2015/01/fomentem-la-lectura-o-fomentem-lengany_19.html.

"*Disposiciones oficiales*" [en línia]. Madrid. BOE, 2012 [27 de setembre del 2015]. Disponible a <http://www.boe.es/boe/dias/2012/08/04/pdfs/BOE-A-2012-10473.pdf>. ISSN 2014-6673.

INSTITUT D'ESTUDIS CATALANS (1997). Diccionari de la llengua catalana [en línia]. 2a ed. Barcelona [1 de novembre del 2015]. Disponible a <http://dlc.iec.cat/results.asp?txtEntrada=am%E8rica&operEntrada=0>. ISSN 2013-4630.

QUERALT, Enric. "*Fins quan ens enganyarem tots plegats?*". Blog "Amb els peus a terra". 22 de febrer del 2015 [17 d'agost del 2015]. Disponible a <http://blocs.xtec.cat/ambelspeusaterra/category/lectures-obligatories/>.

SERRASOLES, Lluís. “*La història del senyor Sommer (i del seu pare, l'escrivent Barleby)*”. Blog “Crítica i literatura per a joves”. 6 d'octubre del 2008 [07 de novembre del 2015]. Disponible a <http://blocs.xtec.cat/liubres/category/critica/>.

6.3 ARTICLES

Autor del treball: “*Llegir per plaer*”. *La Vanguardia*, 47.053. Barcelona. 2012. Pàg. 23.

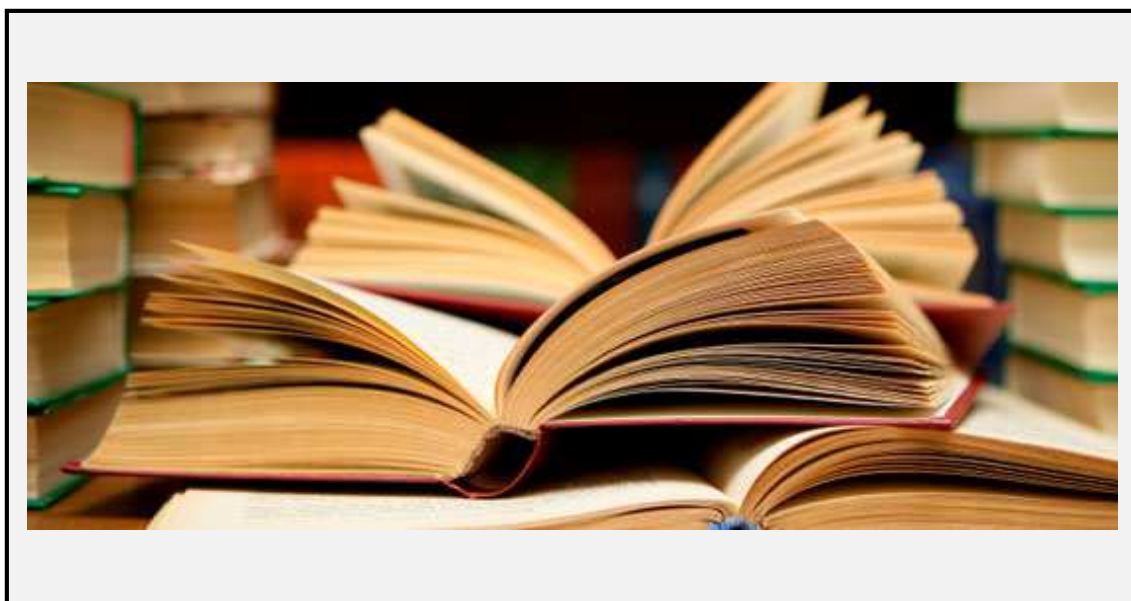
CELA J. & PALOU J. “*Per a què serveix llegir*” [en línia]. Barcelona. *Ara*, 2014 [10 d'agost de 2015]. Disponible a http://www.ara.cat/premium/suplements/criatures/que-Serveix-llegir_0_1097890204.html. ISSN 2014-0118.

<<“*El 35% de los español no lee “nunca o casi nunca”*”>> [en línia]. Madrid. *El País*, 2015 [20 de setembre del 2015]. Disponible a http://cultura.elpais.com/cultura/2015/01/08/actualidad/1420721604_628302.html. ISSN 0213-4608.

RIUS, Mayte: “*Per què deixem de llegir?*”. *La Vanguardia*, 361. Barcelona. 2014. Pàgs. 16-19.

SÁNCHEZ, Sònia. “*Els nens han de llegir 25 llibres a l'any*” [en línia]. Barcelona. *Ara*, 2011 [20 de setembre del 2015]. Disponible a http://www.ara.cat/premium/cronica/nens-han-llegir-llibres-lany_0_601739875.html. ISSN 2014-0118.

ANNEXOS

Max Borges

ANNEX 1 – Qüestionari escola catalana

Les lectures

Aquest qüestionari és completament anònim

* Necessari

Quin curs estàs fent? *

- Primer d'ESO
 Segon d'ESO

Sexe: *

- Femení
 Masculí

Què fas en el teu temps lliure? *

	Mai	Algun cop a l'any	Diferents cops al trimestre	Diferents cops al mes	Diferents cops a la setmana	Cada dia
Veure vídeos/programes/sèries	☐	☐	☐	☐	☐	☐
Practicar/veure esports	☐	☐	☐	☐	☐	☐
Jugar a l'ordinador/play/PSP...	☐	☐	☐	☐	☐	☐
Jugar a jocs de taula	☐	☐	☐	☐	☐	☐
Sortir/estar amb els amics	☐	☐	☐	☐	☐	☐
Descansar	☐	☐	☐	☐	☐	☐
Anar a comprar	☐	☐	☐	☐	☐	☐
Escollar música	☐	☐	☐	☐	☐	☐
Tocar un instrument	☐	☐	☐	☐	☐	☐
Anar al cinema	☐	☐	☐	☐	☐	☐
Escriure (no relacionat amb l'escola)	☐	☐	☐	☐	☐	☐
Navegar per internet	☐	☐	☐	☐	☐	☐
Estar a les xarxes socials	☐	☐	☐	☐	☐	☐
Llegir llibres (no relacionats amb l'escola)	☐	☐	☐	☐	☐	☐
Ballar	☐	☐	☐	☐	☐	☐
Dibuixar/Fer manualitats	☐	☐	☐	☐	☐	☐
Altres (especificar)	☐	☐	☐	☐	☐	☐

En el cas que llegeixis llibres pel teu compte quants en llegeixes aproximadament en un any? *

- Entre 1 i 3 llibres
- Entre 4 i 10 llibres
- Entre 11 i 20 llibres
- Més de 20 llibres

Quin és el teu llibre preferit? *

En el cas de tenir-ne més d'un escollir el que t'has llegit fa menys.

Quin és el teu autor preferit? *

Quin gènere prefereixes? *

Pots triar més d'una resposta.

- Romàntic
- Drama
- Thriller
- Policíaca
- Ciència ficció
- Fantasia
- Biografies
- Terror
- Històric
- Aventures
- Altres:

Quin criteri segueixes per llegir un llibre? *

Pots triar més d'una resposta.

- El llegeixo si m'ha agradat la pel·lícula del llibre
- Si me'l recomana algun familiar
- Si me'l recomana algun amic
- Si me'l recomana algú virtualment
- Escullo el que està de moda
- En llegeixo alguna crítica i m'interessa
- Em guio per la portada
- Em guio per la contraportada
- Em guio pel gruix del llibre
- No segueixo cap criteri
- Altres:

Lectures obligatòries

Per què creus que es fan les lectures obligatòries a l'escola? *

Pots triar més d'una resposta.

- Per millorar la comprensió lectora
- Per augmentar el gust per la lectura
- Perquè els estudiants coneguin els clàssics
- No té cap utilitat
- Altres:

Creus que s'aconsegueixen els objectius de la pregunta anterior? *

	1=No	2=Més o menys	3=Sí
Per millorar la comprensió lectora	☐	☐	☐
Per augmentar el gust per la lectura	☐	☐	☐
Perquè els estudiants coneguin els clàssics	☐	☐	☐
Altres (en el cas que ho hakis triat)	☐	☐	☐

En general t'agraden les lectures obligatòries? *

- Sí
- No
- Depèn

Justifica la teva resposta. *

T'has llegit sempre totes les lectures obligatòries? *

- Sí
- No

Justifica per què no t'has llegit totes les lectures obligatòries i cita títols. *

Dels llibres de lectura obligatòria n'hi ha algun que t'ha agradat prou com per a recomanar-lo? *

- Sí
- No

Digues el/s títol/s dels llibres que recomanaries.

(en el cas que recomanaries algun llibre de lectura obligatòria)

Quina és la lectura obligatòria (de Súnion) que més t'ha agradat? Per què? *

Quina és la lectura obligatòria (de Súnion) que menys t'ha agradat? Per què? *

Com preferiries que t'avaluessin les lectures obligatòries? *

- Un examen preguntant detalls objectius del llibre
- Un examen més lliure amb preguntes d'opinió
- Un treball (ppt, word, vídeo, etc.) amb unes bases establertes
- Un treball (ppt, word, vídeo, etc.) completament lliure
- Una presentació oral
- Avaluació contínua (diversos treballs curts al llarg del trimestre)
- Altres:

Com prefereixes que sigui la tria d'un llibre obligatori? *

- Completament lliure
- Lliure però amb un mínim de pàgines
- Escollit pel professor/a
- Tria d'una llista escollida pel professor/a
- Tria d'una llista escollida pels alumnes
- Altres:

ANNEX 2 – Questionari escola americana

Reading at school

This survey is anonymous

* Necessari

What grade are you in? *

- 7th grade
- 8th grade

Gender *

- Female
- Male

What do you do in your free time? *

	Never	Sometime every year	Few times every marking period	Few times every month	Few times every week	Every day
Watch videos/tvshows...	☐	☐	☐	☐	☐	☐
Practice/watch sports	☐	☐	☐	☐	☐	☐
Play videogames in the computer/PSP/Wii...	☐	☐	☐	☐	☐	☐
Play boardgames	☐	☐	☐	☐	☐	☐
Hang out with friends	☐	☐	☐	☐	☐	☐
Relax	☐	☐	☐	☐	☐	☐
Go shopping	☐	☐	☐	☐	☐	☐
Listen to music	☐	☐	☐	☐	☐	☐
Play an instrument	☐	☐	☐	☐	☐	☐
Go to the theater	☐	☐	☐	☐	☐	☐
Write (personal: stories, poems, diary...)	☐	☐	☐	☐	☐	☐
Surf the internet	☐	☐	☐	☐	☐	☐
Check social media	☐	☐	☐	☐	☐	☐
Read books (not school related)	☐	☐	☐	☐	☐	☐
Dance, gymnastics...	☐	☐	☐	☐	☐	☐
Draw/crafting	☐	☐	☐	☐	☐	☐
Others (specify)	☐	☐	☐	☐	☐	☐

If you read books non-related to school, how many, approximately, do you read every year? *

- Between 1 and 3 books
- Between 4 and 10 books
- Between 11 and 20 books
- More than 20 books

What's your favorite book? *

If you have more than one write down the one that you read most recently

Who is your favorite author? *

What's your favorite genre? *

You can choose more than one answer.

- Romantic
- Drama
- Thriller
- Crime/Detective
- Science Fiction
- Fantasy
- Biography
- Horror
- Historical
- Adventures
- Altres:

What's your criteria when choosing a book? *

You can choose more than one answer.

- If I liked the movie
- If a family member recommends it
- If a friend recommends it
- If it's well rated online
- If it's popular
- If I read a review somewhere and it sounds interesting
- Depends on the cover
- Depends on the back cover
- Depends on how long it is
- I don't have any criteria
- Altres:

Reading at school

Why do you think that you have to read books at school? *

You can choose more than one answer.

- To improve our reading comprehension
- To make us like reading better
- To make us read the classic books
- There is no reason
- Altres:

Do you think that the objectives established in the last question are accomplished?

	1=No	2=More or less	3=Yes
To improve our reading comprehension	☐	☐	☐
To make us like reading better	☐	☐	☐
To make us read the classic books	☐	☐	☐
Others (just in case you marked it)	☐	☐	☐

Do you generally like the books that you read at school? *

- Yes
- No
- Depends

Explain your answer *

Have you always read the books required in school? *

- Yes
- No

Justify why haven't you always read the books. *

(If you haven't)

Has there been any required book that you would recommend? *

- Yes
- No

Specify what book/s you would recommend *

What required book have you liked the most? *

What required book have you liked the least? *

How would you like to be evaluated for reading books in school? *

- A test asking for objective details
- A test more open with opinion based questions
- An assignment (ppt, word, video, etc.) with established rules
- An assignment (ppt, word, video, etc.) completely up to the student
- An oral presentation
- A continued evaluation (various short assignments throughout the semester)
- Altres:

How would you like to choose the required books? *

- Completely up to the student
- Up to the student but with a minimum amount of pages
- Chosen by the teacher
- Chosen from a list that the teacher has made
- Chosen from a list that the students have made
- Altres:

How many books have you read in school this year? *

- 0-5
- 5-10
- 10-15
- 15-20
- More than 20

Would you like to add anything else?

ANNEX 3 – Qüestionari escriptors

Les lectures obligatòries i la seva influència en el lector adolescent

Aquest formulari pot ser contestat anònimament però apreciaré molt i em serà molt més útil si introduïu el vostre nom en la primera pregunta. Moltes gràcies.

* **Necessari**

Quin és el teu nom i cognom?

Quina de les següents frases creus que descriu millor l'efecte de les lectures obligatòries en els estudiants adolescents? *

- Fan que els desagradi la lectura
- Els hi és indiferent, no canvien els seus hàbits de lectura
- Els motiva a llegir els llibres assignats
- Els motiva a llegir més enllà dels llibres assignats
- Altres:

Algun llibre teu ha estat escollit mai com a lectura obligatòria? *

- Sí
- No

Lectures obligatòries

(En el cas que algun llibre teu hagi estat escollit com a lectures obligatòries)

En general t'ha agradat que algun llibre teu hagi estat escollit com a lectura obligatòria? *

- Sí
- No
- Indiferent

Quins aspectes valors positivament? *

Pots escollir més d'una resposta.

- Venc més unitats del llibre escollit com a lectura obligatòria
- Guanyo popularitat i els estudiants llegeixen més llibres meus
- Altres:

Quins aspectes valors negativament? *

Pots escollir més d'una resposta.

- Els estudiants agafen mania als meus llibres i/o a mi
- Els professors utilitzen els meu llibre amb una intenció diferent de la que va ser escrita
- El meu llibre es treballa de forma poc motivadora
- Altres:

Creus necessari que hi hagi lectures obligatòries? *

- Sí
- No

Explica les raons per les quals creus que hi hauria d'haver/no hi hauria d'haver sistema de lectures obligatòries. *

Lectures obligatòries

(En el cas que no creguis que siguin necessàries les lectures obligatòries)

Quina alternativa proposes a les lectures obligatòries? *

T'agradaria afegir alguna cosa?

Si vols rebre una còpia del meu Treball de Recerca, si us plau, posa el teu correu electrònic

Lectures obligatòries

(En el cas que creguis que siguin necessàries les lectures obligatòries)

Com creus que hauria de ser la tria dels llibres obligatoris? *

- Escollit pel professor/a
- Tria d'una llista escollida pel professor/a
- Lliure però amb un mínim de pàgines
- Completament lliure
- Altres:

Quin creus que hauria de ser el sistema d'avaluació? *

- Un examen final sobre detalls concrets (ex: com es deia la carnissera del capítol 3?)
- Un examen final amb preguntes obertes (ex: compara els teus problemes amb els del protagonista)
- Un treball final pautat (ex: fer un powerpoint explicant la relació entre els dos protagonistes)
- Un treball final obert (ex: fer un powerpoint sobre un aspecte que t'hagi cridat l'atenció)
- Avaluació contínua (ex: cada setmana hi ha un curt examen o treball)
- Altres:

Què més creus que s'hauria de canviar de les lectures obligatòries?

Quins altres mètodes es podrien fer servir per a motivar la lectura entre els adolescents? *

T'agradaria afegir alguna cosa?

Si vols rebre una còpia del meu Treball de Recerca un cop acabat, si us plau, posa el teu correu electrònic

ANNEX 4 – Respostes obertes dels escriptors

Quina alternativa proposes a les lectures obligatòries?
Molt debat sobre els llibres que es llegeixin, donar la veu als alumnes, però torno a insistir en la funció del mestre
Ho he posat al requadre anterior, perdó!
Una biblioteca a cada classe, amb exemplars pre-seleccionats per una comissió de mestres i professionals (llibreters, editors, escriptors) d'on els alumnes puguin escollir lliurement.
buf! No acabaria mai...
Listes de llibres d'entre els quals triar. Seleccions de textos, no necessàriament llibres sencers: pot ser un conte o un article d'un autor determinat, o un capítol d'un llibre. Clubs de lectura a classe, on els estudiants expliquin als altres què llegeixen i per què els agrada (o no) el que han llegit. Exercicis d'escriptura associats a models literaris viables (contes curts, etc.)
Temps diari de lectura al col·legi, biblioteques d'aula i de centre ben plenes (i amb bibliotecaris), entorns que animin a la lectura (revistes o blogs de ressenyes dels alumnes, clubs de lectura, canals de booktubers, converses amb els autors...).

Quins aspectes valors positivament?
Venc més unitats del llibre escollit com a lectura obligatòria, Guanyo popularitat i els estudiants llegeixen més llibres meus, tinc la possibilitat de conèixer els lectors i puc incidir més directament en el gust per la lectura
Em permet "arribar" a lector que potser d'una altra manera no em llegirien
Venc més unitats del llibre escollit com a lectura obligatòria, Guanyo popularitat i els estudiants llegeixen més llibres meus, Puc participar en fòrums amb els lectors i lectores
poder parlar amb els lectors
Venc més unitats del llibre escollit com a lectura obligatòria, Guanyo popularitat i els estudiants llegeixen més llibres meus, És evident que des que he hagut de plegar de visitar escoles he deixat de vendre llibres, ja que l'autor, en molts casos, és un escriptor editorial.
Venc més unitats del llibre escollit com a lectura obligatòria, M'agrada que em llegeixin
Venc més unitats del llibre escollit com a lectura obligatòria, Poden tenir un contacte directe amb l'autor a través dels programes de visites als centres.
Venc més unitats del llibre escollit com a lectura obligatòria, Guanyo popularitat i els estudiants llegeixen més llibres meus, Em permet conèixer les lectures, les seves gustos i les seves crítiques.
Venc més unitats del llibre escollit com a lectura obligatòria, Guanyo popularitat i els estudiants llegeixen més llibres meus

Si puc visitar l'escola o institut intento que compreguin el sentit de la literatura, i això em motiva personalment
Venc més unitats del llibre escollit com a lectura obligatòria, Guanyo popularitat i els estudiants llegeixen més llibres meus, En general, els hi agraden molt els meus llibres
Puc arribar a lectors que, altrament, mai no llegirien cap llibre meu ni de ningú.
Obrir el meu món descrit a les noves generacions
Ajuda a conèixer la meva obra
Guanyo popularitat i els estudiants llegeixen més llibres meus
Molts estudiants diuen que gràcies als meus llibres han decidit continuar llegint i uns altres que han après coses de la vida
Venc més unitats del llibre escollit com a lectura obligatòria, Escric perquè algú llegeixi

Quins aspectes valores negativament?
El meu llibre es treballa de forma poc motivadora
Mai no escric pensant en lectors que llegeixin obligats, no m'agrada
El meu llibre es treballa de forma poc motivadora
valoro negativament que els lectors no hagin gaudit del llibre
Mai no m'ha preocupat que m'agafessin mania. Si ha estat així, no me n'he adonat, al contrari!
Cap
Veritablement és difícil que el llibre agradi a TOT el grup-classe.
Els professors utilitzen els meu llibre amb una intenció diferent de la que va ser escrita, El meu llibre es treballa de forma poc motivadora
No hi ha res negatiu
El meu llibre es treballa de forma poc motivadora
Els professors utilitzen els meu llibre amb una intenció diferent de la que va ser escrita, El meu llibre es treballa de forma poc motivadora
Els professors utilitzen els meu llibre amb una intenció diferent de la que va ser escrita, El meu llibre es treballa de forma poc motivadora
No tinc aspectes negatius
Cap
Els estudiants agafen mania als meus llibres i/o a mi, Els professors utilitzen els meu llibre amb una intenció diferent de la que va ser escrita
Només em molesta quan fan un examen o treball del llibre
El meu llibre es treballa de forma poc motivadora

Explica les raons per les quals creus que hi hauria d'haver/no hi hauria d'haver sistema de lectures obligatòries.

Trobo que a l'ESO és un moment important per crear o cimentar lectors. el problema és el nom "lectura obligatoria". No es diuen "geografia obligatòria". Caldria treballar els llibres com un club de lectura, com a mínim, i a partir d'aquí fer-ne treballs enriquidors, imaginatius, motivadors. No un examen. No un resum. No un simple "què t'ha semblat?".

Les lectures obligatòries són necessàries per treballar la Literatura a classe. Si no hi ha una lectura comuna, no es poden fer comentaris / plantejaments generals. Hi ha d'haver una lectura comuna per poder parlar de teoria literària i donar exemples concrets, que tots coneguïn. Però el talent del / la mestre / a a l'hora de triar quins llibres fa llegir és molt important. Ho és tot, de fet.

Depèn del que es vulguis aconseguir amb les lectures obligatòries. Si es vol fomentar l'hàbit lector sembla que tot el que és obligatori juga en contra. Si es vol donar a conèixer les grans obres de la literatura alguna d'aquestes lectures pot ser obligatòria com ho són altres coses. Torno a repetir: tot dependrà de la bona feina del mestre, de la seva passió lectora, del seu testimoniatge... Un bon mestre pot fer llegir un llibre que en principi no gaudeixi de molta acollida entre el públic escolar.

Adjunto un article del meu blog on parlo d'aquest tema més àmpliament

http://mascarodeproa.blogspot.com.es/2015/01/fomentem-la-lectura-o-fomentem-lengany_19.html

No tothom té arrelats els hàbits de lectura arrelats i les lectures com a part de la dinàmica de classe poden ser positives tot i que caldria conjugar molt millor la necessitat de determinades lectures i el plaer de llegir (ho trobo molt més important) (un afegit a la pregunta anterior, jo he tingut llibres meus com a lectura escolar, però com a treballs específics, no en el temari de recomanacions)

Cal tenir una cultura mínima sobre literatura catalana/castellana. Si no hi haguessin lectures obligatòries, que potser en aquest moment de la vida no són les més estimulants, possiblement no es llegirien mai i seria una llàstima.

Hi hauria d'haver lectures obligatòries i optatives. Les obligatòries van bé perquè permeten fer-ne un comentari en comú amb tota la classe. Les optatives haurien de servir perquè l'alumne descobrís i alimentés els seus gustos literaris

L'expressió "lectures obligatòries" és molt dura. Sempre he cregut més en el terme "recomanades", però hi ha casos en què em sembla imprescindible. En alguna ocasió vaig participar en històries col·lectives molt interessants que exigien la complicitat de tota una aula. I això obligava tots els alumnes a saber què passava en aquella novel·la. Quan el mestre volia fer un treball participatiu al voltant d'un tema, d'uns personatges, d'una localització geogràfica o d'uns fets històrics no hi ha dubte que només se'n podia sortir si hi jugava tota la classe. Llegir una o dues novel·les d'aventures a llarg d'un curs no pot fer mal a ningú. I si se sap crear l'ambient adequat es pot encomanar l'interès als alumnes que tenen més interès per la lectura. Ja sabem que n'hi haurà que viuran cent anys i seran plenament feliços sense haver llegit mai cap llibre. Això ha passat sempre.

Els adolescents, sovint, i més en l'àmbit de l'institut, és mouen només quan alguna cosa és obligatòria. Amb lectures obligatòries llegeixen, si no n'hi haguessin alguns llegirien més a gust, però la majoria ni ho farien.

Crec que n'hi hauria d'haver poques i molt ben seleccionades.

Hi ha també les recomanades, que si són suggerides amb gràcia funcionen millor. Sóc autora d'una d'aquestes i sembla ser que va funcionar una mica més bé.

<p>Fan que els llibres semblin massa "respectables", i els jerarquitzen entre els " importants " i els " no importants " .</p> <p>És preferible que hi hagi una gran biblioteca (amb una selecció elaborada per mestres i professionals, en col·laboració) a l'abast dels alumnes, però que triïn ells el llibre que es vulguin llegir a cada moment.</p>
<p>N'hi ha diverses, però crec que n'hi ha una de fonamental: si volem formar veritablement lectors literaris els hem de proporcionar unes lectures compartides, que puguin discutir entre ells (a classe o fora de classe -això darrer és una mica utòpic-), que permetin al professor de fer-los veure aspectes de l'obra que els serviran a l'hora d'enfrontar-se a d'altres obres...</p>
<p>És interessant que els adolescents tinguin lectures obligatòries. S'acostumen a llegir, fer resums o comentar-les. En una paraula, a comunicar-se. Moltes vocacions a l'escriptura neixen per la curiositat Intel·lectual si queden " enganxats " ... Escollir-les bé és tot un repte.</p>
<p>Si no es fa llegir (BÉ, explicant, acompanyant, compartint i comentant amb ganes) alguns dels llibres importants que formen la base de la nostra cultura; si no es fa conèixer el que la TV i les modes generalitzades fan conèixer; i, sobretot, si no s'ensenya a llegir i a descobrir que no tot el que està imprès és igual i té el mateix valor (hi ha llibres nocius, per avorrits, per idiotes i per reaccionaris i paralizadors!), si no s'ensenya tot això (i normalment no s'ensenya perquè una majoria immensa de profes NO LLEGEIXEN, NO ESTIMES ELS LLIBRES I NO SABEN LLEGIR), la literatura, el sentit humà i íntim, allò que Shakespeare va escriure (" L'home està fet de la matèria amb què es teixeixen els somnis ") quedarà a mans de les elits formades fins que es perdi per sempre. I per sort. jo na ho veuré.</p>
<p>Perquè si només es deixa com a tria de l'alumne, el fet de llegir, encara es llegiria menys. És molt complicat, però, fer una selecció de lectures que satisfacin tothom (alumnes, professors, autors, editors), però estic segur que seria pitjor no obligar. Una mica, en tot cas.</p>
<p>La lectura obligatòria acostuma els alumnes a la literatura, la majoria no ho farien si no fos així. Però el llibre literari no pot ser tractat com un llibre de text. El llibre literari ha de ser comentat com si l'aula fos un club de lectura: parlar del sentit, del missatge, dels personatges, i no tant de les frases fetes, l'anàlisi del text, els registres. O sigui, més des del fons que no pas des de l'estructura. Jo sóc partidari que els alumnes puguin proposar llibres i també que els professors puguin triar, per tant sóc contrari a la socialització del llibre de lectura, que obliga a mantenir-lo un mínim de quatre anys i limita les possibilitats de triar.</p>
<p>S'hauria d'incentivar la lectura no tan vinculada a una assignatura, i pel plaer de llegir, d'enriquir-se i de créixer. No per una mera avaluació.</p>
<p>Penso que hi hauria d'haver lectures obligatòries, si, però potser es podria provar un sistema menys imposat, que vingués més de gust... i que estigués decidit més pels estudiants. Per exemple, i aquest és el sistema que a mi m'agradaria, a començament de curs podria votar tota la classe entre set o vuit llibres proposats. El que guanyés seria el de lectura " obligatòria ", i la resta, segons les votacions, podrien suposar punts extra per treure millor nota. Em semblaria una bona manera, i divertida!, de fer venir ganes de llegir als alumnes.</p>
<p>Vivim en un país on la majoria de les famílies practiquen un analfabetisme militant. El llibre és odiat, i es fan campanyes per evitar que els joves hi tinguin accés (ex.: la " socialització ", que provoca que un segment de joves no hagi anat mai a una llibreria). Per a un lector habitual, la lectura obligatòria és una imposició més o menys odiosa. En canvi, per als altres, els llibres obligatoris de l'escola i l'institut seran, molt probablement, els únics que arribaran a llegir al llarg de tota la seva vida. No els podem prendre fins i tot això!</p>

<p>Crec que hi ha d'haver lectures "obligatòries", però també crec que als alumnes se'ls ha de donar una llista i dexar-los triar. Que puguin fer un tast dels llibres i veure quin els convenç més, com fem els lectors quan anem a una llibreria o una biblioteca. I també crec que haurien de saber quin són els drets dels lectors i no oblidar-los mai, per ex., no es cap pecat que se saltin un tros de llibre o en deixin un a mitges si no els convenç (sense fer trampes, han de saber argumentar el perquè de la seva decisió).</p>
<p>Les lectures haurien de ser més lligades a l'interès dels alumnes; alhora seria bo també les lectures de clàssics, però adaptats al llenguatge actual, per a donar bagatge cultural i referències importants.</p>
<p>Crec que hi ha d'haver lectures, no necessàriament obligatòries: els estudiants haurien de poder escollir entre textos o llibres seleccionats prèviament pels educadors.</p> <p>La tria no pot ser absoluta perquè per definició un menor no coneix la literatura i, doncs, és bo que se l'ajudi o orienti a "tastar" diferents estils i menes de llibres.</p>
<p>Perquè cal llegir, cal perfeccionar la tècnica, és una part fonamental de la formació., però gairebé cap adolescent sa s'hi avindrà sense protestar.</p>
<p>Les lectures obligatòries motiven que alguns adolescents que no llegirien, llegeixin. De tots aquests, potser algun descobrirà que la lectura li agrada.</p>
<p>S'ha de fer llegir als nanos, però ser també més flexibles, no posar el mateix llibre per a tothom, donar a escollir entre tres o quatre, i sobre tot no tindre que buscar-hi tres peus on l'escriptor l'únic que ha volgut fer és explicar una historia i que s'ho pasin be.</p>
<p>Ha de ser obligatori llegir però no necessàriament han de llegir tots i totes el mateix llibre.</p>
<p>Cadascú hauria de llegir segons els seus interessos,</p>
<p>A mi m'agrada escollir algunes lectures de la Literatura Universal o Catalana perquè és la manera que coneguim alguns títols fonamentals.</p>
<p>Crec que a l'escola s'ha d'ensenyar a llegir bé, i a llegir llibres sencers: en aquest sentit, sí. També penso que es podria trobar la manera de fer-ho més motivador i adaptat a cadascú. No m'agrada la paraula "obligatòria", i sí conceptes com biblioteca d'aula, club de lectura, etc.</p>
<p>L'obligació de llegir llibres pot fer que alumnes no lectors s'iniciïn en l'hàbit de llegir, sempre que hi hagi flexibilitat en el llibre que aquest pugui escollir.</p> <p>Per tant, sí a llegir llibres però amb flexibilitat per tal que cadascú esculli aquell tema o autor que el motivi.</p>

<p>Què més creus que s'hauria de canviar de les lectures obligatòries?</p>
<p>El nom. Hora de lectura. O lectura a seques. I tenir clar perquè llegim. Per crear lectors, per connectar la vida amb els llibres. Per fer-los pensar.</p>
<p>Els pares que censuren les lectures que fan els seus fills, pensant que encara tenen nens de primària i no adolescents</p>
<p>L'actitud dels mestres i pares. Cal buscar una complicitat amb els alumnes, llegir al seu costat, acompanyar-los sense presses, mostrar l'entusiasme per les lectures... motivar-los a parlar-ne, a debatre, a disfrutar conjuntament...</p>
<p>la selecció de llibres. Sense discutir la seva vàlua, n'hi ha que tenen 30 o 40 anys i això, ja d'entrada, els allunya dels interessos dels lectors d'ara.</p>

A més dels clàssics s'haurien d'anar integrant els autors contemporanis.
Tampoc no en tinc ni idea perquè ja fa molts anys que no freqüento les aules i no sé què s'hi fa ni com es manega tot, ara. Només puc dir que, com gairebé tot, l'èxit de qualsevol activitat escolar rau en la sensibilitat del mestre. Poc interès pot despertar en els alumnes per la lectura si ell no llegeix ni sap encomanar ca mena d'entusiasme. Això passa, també, naturalment, pel que fa a les Matgemàtiques o les llengües Sempre tindrè gravat el record de Ramon Besora, de l'Escola El Puig d'Esparreguera, amb qui vam compartir experiències inoblidables, alguna de les quals va quedar reflectida en el llibre Del plaer de llegir al joc d'escriure.
Engrescar, animar, motivar... Presentar els llibres amb entusiasme
Tenir present que els adolescents no accepten imposicions -Crec que el professor hauria de saber vendre bé el producte: per què ha triat el llibre, per què creu que val la pena que el llegeixin tots, quin pes tindrà en l'avaluació del curs i com es farà, per què creu que els pot servir... Si l'alumnat es convenç que allò no és perquè toca, sinó que té una finalitat clara, l'alumne ho pot entendre. -Crec que no s'haurien de fer totes les lectures obligatòries (excepció feta del Batxillerat, que ja vénen marcades). Les d'algun trimestre poden ser d'una llista ben pensada per part del professor o de Seminari corresponent.
A l'escola els professors bé que motiven. Crec que la família té un paper fonamental per secundar la tasca del professor... mai dir: "ai fill/a només et falta això, que hagis de "perdre" el temps llegint novel·les".
El sistema fomenta la ignorància, l'automatisme, la hipocresia de fer veure que se sap, que es coneix, que es llegeix, per qualificar i quantificar. A vegades penso que en comptes de lectures obligatòries s'haurien de prohibir les lectures. Una bona part d'ases (vull dir de profes i alumnes) se sentirien alliberats d'una tortura que el seu cervell no aconsegueix assimilar, i la resta, els que volen llegir, viurien a part. Només s'hauria de demanar que la multitud analfabeta (saber l'alfabet i no saber-lo usar o desxifrar en tots els seus aspectes és ser analfabet) marxi, calli, s'amagui, surti, s'allunyi...
Que es canviïn sovint, cada dos cursos o, màxim tres.
Ja he apuntat coses en les preguntes anteriors. Per exemple que el professor/a tingui possibilitat de triar amb llibertat. Considero que l'ensenyant és la persona més adequada per fer la tria, però també algun llibre s'hauria de poder triar a partir de les propostes dels alumnes d'acord amb el professor/a
Em penso que seria important introduir, en efecte, els sistema d'evaluació contínua que s'indica en el punt anterior.
Els professors haurien d'adquirir hàbits de lectura. No pots recomanar el que desconeixes.
No marcar una data molt estricta de finalització de la lectura Potenciar la creativitat dels lectors alhora de valorar el llibre i fer el treball final Deixar de dir-ne "lectures obligatòries" Fer sessions tipus club de lectura a classe i que els alumnes comentin el llibre que han llegit per a l'escola i altres que hagin llegit ells pel seu compte Potenciar la "literatura comparada" Vincular el que es llegeix amb el que es viu, treure suc del que s'ha llegit

Sobretot treure aquelles que puguin ser massa ferragoses; aquestes sí que treuen l'interès per la lectura.
Res, han de seguir sent una llauna.
Hi hauria d'haver més varietat, que els professors no es quedessin anys i anys amb el mateix llibre.
Posar més autors contemporanis, no barrejar classics amb moderns, fer més cas als de casa.
Tot el que fa que els i les adolescents es declarin no lectors.
Modernitzar-les: l'entorn canvia, les lectures obligatòries, no. Pot ser difícil pels alumnes motivar-se amb llibres que llegien en generacions anteriors.

Quins altres mètodes es podrien fer servir per a motivar la lectura entre els adolescents?
Que cada alumne portés un llibre, supervisat pel professor, i se'l pogués intercanviar amb un altre alumne. Que el defensés oralment davant dels altres. Tries per temes afins. Tries per autors. Rutes literàries.
Estar al dia i buscar llibres que expliquin coses que els engresquin
Llegir en veu alta davant de tothom fragments del llibre... Discutir conjuntament reaccions dels protagonistes... Criticar el llenguatge, els diàlegs, valorar els finals, els desenvolupaments, els inicis... Canviar diàlegs... Llegir donant veu a diversos lectors (cada un un personatge...)
incentivar una mena de clubs de lectura on es posés de manifest el plaer de llegir i on els mateixos lectors (degudament incentivats amb recompenses docents) recomanessin llibres als seus companys i es deixessin assessorar per ells, aconseguint un intercanvi d'opinions que abastés diferents àmbits i gèneres
El gust per la lectura sovint sorgeix de la passió que els altres t'encomen. El professor hauria de ser capaç d'encomanar aquesta passió. En altres paraules: saber ANIMAR a la lectura d'un llibre concret és tot un art que els professors massa sovint no tenen, em sembla.
parlar-ne entre ells a la classe i recomanar-se aquells llibres que els han agradat. Organitzar fòrums amb els autors dels llibres.
No sóc cap tècnic, jo. Com deia aquell pintor que ell, només pintava, i prou, jo hauria de dir que només escric... I també podria afegir que quan escric mai he pensat que aquell tema o aquella frase o aquell personatge em podria fer vendre més llibres. Els qui vam reprendre la publicació de llibres per a infants, nois i noies ho vam fer en un aspecte molt concret per omplir el buit que ens havia deixat orfes de llibres des del final de la guerra civil (de 1939 a 1961, quan surt mig clandestinament Cavall Fort), tot plegat, és clar, per intentar recuperar un públic lector en català. En aquells moments era impensable que algú s'hi pogués guanyar la vida, cosa que ens obligava a fer-ho a deshora, al marge d'una altra professió. Mai, però, pensant en els diners.
Fer-los proposar lectures i compartir experiències de llibres llegits.
Crec que bona part de la motivació ve de l'entorn familiar i dels companys.
Potser funcionarien els clubs de lectura per a estudiants d'institut, en espais diferents d'aquests

<p>-Treballar les lectures amb una obertura de mires gran: fer-ne debats, relacionar-la amb els interessos (vitals, professionals...) del lector.</p> <p>-Fer que la societat (mitjans de comunicació, estrelles o ídols dels joves, polítics...) valori més la lectura, la mostri com una cosa habitual, útil i no només per a un dia o dos de l'any.</p> <p>-Valorar més i posar en pràctica el treball en equip: treballs de literatura comparada sobre el llibre triat, treballs de base científica que s'hi puguin relacionar...</p>
<p>Fer debats, escenificar, llegirne fragments en veu alta o bé. Fer un petit club de lectura... (No tinc gaires idees perquè no sóc mestra) però sé que si escric assaig és perquè a l'escola em van fer estimar la lliteratura.</p>
<p>Jo només sé que la llibertat NO és "deixar de fer" una cosa que et diuen (aquesta és una idea habitual d'aquesta gent d'edat escassa i cervell per formar), sinó SABER triar què fer, coneixent diverses possibilitats. Ara, com que es neguen a conèixer més enllà del que coneixen (no és contradictori: forma part del gregarisme inevitable) si no hi ha ningú (profe? pare? amic?) que els ofereixi la possibilitat d'ENTENDRE EL MÓN que no es veu a primer cop d'ull, superficial, epidèrmic i, al cap i a la fi, vulgar i banal, doncs mai no tindrem ciutadans, sinó consumidors i súbdits feliços de ser-ho. Mentre a mi em deixin fer la meva, com si volen caminar amb el nas...</p>
<p>Molts. Des de portar els autors a passejar per on passen novel·les o veure-hi pel·lícules associades. O la música que hi surt. O fer col·loquis "reals" perquè comentin què els agrada i que no...</p>
<p>És important que els autors visiten les aules per acostar els alumnes al món de la creació i per fer tertúlia sobre el contingut del llibre.</p> <p>Fer tertúlia tot estimulant els alumnes a parlar dels continguts.</p> <p>No fer examen sobre el llibre. Una novel·la, un conte no són llibres de text.</p> <p>Intentar trobar els valors, els sentiments, les emocions amb els quals els joves es poden sentir identificats.</p> <p>Fer llegir literatura contemporània, obres que parlin del món dels nostres dies.</p>
<p>Fer anar als autors (si és que són vius) a xerrar de la seva obra em sembla interessantíssim i enormement motivador.</p>
<p>Per als professors: Saber transmetre amb entusiasme i, sobretot, amb respecte envers el lector.</p> <p>Per als editors: Publicar únicament obres amb qualitat i interès.</p> <p>Per als autors: Escriure per agradar als adolescents, no als professors.</p>
<p>Que ells prenguin part en la realització de la llista de llibres suggerits com a "lectures obligatòries", que hagin d'anar a una llibreria o biblioteca i tornar amb tres títols que els semblin interessants i argumentin perquè, que puguin triar còmics almenys un dels tres trimestres, que puguin llegir contes, llibres més curts, assaigs, una mica de tot, no sempre novel·les, que rebin la visita dels autors a l'aula sempre que es pugui</p>
<p>Lligar-ho amb algunes pel·lícules o temes d'actualitat on hi ressoni el rerefons del llibre que s'ha de llegir.</p>
<p>Posar més text en els videojocs.</p>
<p>Recomanacions entre ells. La comunicació transversal en el tema de la lectura funciona millor que la comunicació jeràrquica.</p>
<p>Més presència de la literatura infantil i juvenil als mitjans de comunicació, que els adolescents vegin que allò que llegeixen és una cosa important, coneguda, interessant...</p>
<p>Que coneguin als autors (si son de casa i están vius), convertir la lectura en un joc, no en una obligació ni un castig. Que es noti que el profe disfruta, no que las posa a pal sec i perque toca.</p>

Lectures públiques, teatre, visites dels autors i autores, vinculació amb el món editorial, clubs de lectura a les classes, taules rodones, xerrades, sortides, feina al voltant del llibre però mai per comprovar que l'han llegit

Jo parteixo de la base que les lectures obligatòries no són per motivar la lectura....

Segons la meva experiència es motiva la lectura parlant de llibres, explicant històries, llegint-ne fragments, fent que l'alumnat escrigui i després llegir els seus textos a classe...

En general, que la manera d'avaluar els continguts de la lectura sigui molt més creativa i amena, no pas memorística.
Estimular la creativitat, desenvolupant diferents activitats, a partir d'allò que han llegit.

T'agradaria afegir alguna cosa?

Em sembla que ja he anat comentant què pensava d'aquest tema

Sí, que mentre el sistema educatiu no canviï dràsticament, i sigui molt més flexible i motivador, on l'alumne aprengui al seu ritme (no a ritme de batuta) la lectura cobraria un altre sentit.

És un gran tema de recerca, sobre el que cal treballar més. Posats a fer reformes del sistema educatiu, haurien d'incloure aquest tema. Espero que la teva feina aporti el seu granet de sorra!

T'agradaria afegir alguna cosa?

les possibilitats són infinites, el límit són les ganes de fer lectors.

Aconseguir crear lectors és feina de tots. És responsabilitat de tots: dels pares, dels mestres i, també, dels alumnes...

El professor hauria de ser el guia i l'objectiu hauria de ser engrescar a la lectura, facilitant que l'alumne trobés llibres que s'ajustessin al seu cercle d'interessos. Una vegada descobris que llegir és interessant i motivador, fer-lo descobrir altres autors i gèneres (encara que fossin els clàssics) seria més fàcil.

Només si t'atreveixes a preguntar-m'ho!

Felicitats per l'enquesta!

Que tinguis sort i si necessites res més, no quedis.

Sí, La discussió "pseudopedagògica" sobre aquest tema sol plantejar-la la gent que no llegeix, que no les agrada llegir i que entenen la lectura com una càrrega o un "decorat".

Ara ja no es deu recordar la famosa frase de Daniel Penac, que deia més o menys que "hi ha verbs com 'estimar' o 'llegir' que no es poden conjugar en imperatiu". (Però molt em temo que la gent d'avui no sap què és un verb, i encara menys 'conjugar' o 'imperatiu'.

Tinc tres fills. Mai no els he fet llegir ni un sol llibre (els meus no sé si les han llegit: no

les no preguntaré mai: i als meus néts tampoc). A temporales he vist que no llegien gens. Ara, de grans -35, 30 i 22 anys-, llegeixen tots com a desesperats. Ah! i el que menys llegia de jove ara escriu guions de cinema i adapta llibres! Això sí: quan a l'escola els feien llegir, llegien, i criticaven el que no els agradava sense embuts (herència paterna).

O sigui que, amb bon humor i sense enfadar-nos-hi, jo només hi afegiria que "feu el que volgueu i, sobretot, deixeu-me fer a mi el que em doni la gana".

Penso que seria interessant que els professors i professores estimulessin els alumnes a portar a l'aula llibres que hagin llegit i que els hagin agradat i que expliquin els seus motius.

És bo fer visites organitzades a biblioteques i llibreries.

Fer tallers optatius de creació literària.

Motivar que els alumnes facin la seva biblioteca personal amb els llibres que l'han ajudat a la seva formació humana.

M'agradaria dir que, a parer estrictament meu, seria interessant introduir als joves lectures per a adults, tipus "Crim i càstig" de Dostoievski, enlloc de recomanar llibres juvenils... N'estic fart que es tracti els joves com si no tinguessin capacitat per entendre segons què. Hi ha novel·les extraordinàries i són per a tots els públics. Exemple: "La mort de Ivan Iliix", de Tolstoi, o La metamorfosi de Kafka.

Sí. Crec que per valorar el llibre, la lectura, també és important que l'alumne sàpiga com es fa un llibre, quantes persones hi intervenen, quina feina fa cadascuna. Hi ha l'editor, l'autor, el redactor o editor de taula, el traductor, el corrector, el maquetista, el dissenyador de la coberta, el fotògraf, l'il·lustrador, l'indexador, l'impressor, el distribuïdor, el cap de premsa, el llibreter, el bibliotecari... Tots formen part del procés d'elaboració, recepció divulgació del llibre. I després hi ha el paper del lector, que ha de ser un LECTOR CRÍTIC, i això no s'ensenya o no s'explica a les escoles.

Un plaer participar en el teu treball. Molta sort!

Felicitar-te pel teu treball.

Jo recomanaria a tothom, especialment infants i adolescents, que construeixin la seva pròpia biblioteca personal, que conservin tots aquells llibres que han llegit i els han agradat, que els llibres que es llegeixen de joves i de petits construeixen bona part de la imaginació i la creativitat del futur.

I molta sort amb el treball de recerca!

En general, el sistema tendeix a la inflexibilitat, poca creativitat i monitorització de la lectura. En canvi els llibres són el contrari: imaginatius, flexibles, creatius... No s'està anant cap a la direcció adequada.

Per altra banda, el sistema busca detectar l'alumne que es salta la norma (d'aquí les proves memorístiques) i no pas estimular i fer plaent l'hàbit de lectura en aquells alumnes que volen seguir les normes. És difícil que el primer grup s'enganxi a la lectura però amb el sistema actual evitem que part del segon grup, el que sí que llegirà el llibre per tal de complir amb el que diu el mestre, associï llegir amb gaudir. Això pot provocar que no tingui ganes de llegir per plaer sinó per obligació.

ANNEX 5 – Exemple de recomanació de lectures

Exemple de llista de llibres recomanats per a alumnes de 1r d'ESO

Títol	Autor/a	Gènere	Format
Junts	Ally Condie	Aventures Ciència ficció Romàntic	Novel·la
Percy Jackson i el lladre del llamp	Rick Riordan	Aventures Fantasia	Novel·la
La rebel·lió dels animals	George Orwell	Al·legoria Sàtira Faula	Novel·la
Antaviana	Dagoll Dagom (Pere Calders)	Comèdia Teatral	Obra de teatre (basada en contes)
Tot et serà pres	Pau Joan Hernández	Reflexiu	Novel·la
El colom	Patrick Süskind	Reflexiu	Conte curt
Diamant blau	Care Santos	Històric Romàntic	Novel·la
2083	Vicente Muñoz Puelles	Aventures Romàntic Ciència ficció	Novel·la

ANNEX 6 – Proposta de fitxa de recomanació de llibre

Títol:	
Autor/a:	
Any de publicació:	
Número de pàgines:	
Època en la que s'ambienta:	
Llengua en que va ser escrit originalment:	
Puntuació:	/10
Gènere (si cal, escollir-ne més d'un):	☐ Romàntic ☐ Drama ☐ Thriller ☐ Policiàca ☐ Ciència ficció ☐ Fantasia ☐ Biografies ☐ Terror ☐ Històric ☐ Aventures ☐ Altres: <input type="text"/>
Sinopsi (no facis spoilers!):	
Per què t'ha agradat?	
A quin tipus de lector pot agradar?	

Nivell de dificultat (5 molt difícil, 1 molt fàcil):	/5
T'agradaria dir alguna cosa més al respecte?	
Afegeix una foto de la portada:	

ANNEX 7 – Exemple de fitxa de recomanació de llibre

Títol:	Percy Jackson i el lladre del llamp
Autor/a:	Rick Riordan
Any de publicació:	2005
Número de pàgines:	288
Època en la que s'ambienta:	Actualitat
Llengua en que va ser escrit originalment:	Anglès
Puntuació:	4,5/5
Gènere (si cal, escollir-ne més d'un):	☐ Romàntic ☐ Drama ☐ Thriller ☐ Policíaca ☐ Ciència ficció ☒ Fantasia ☐ Biografies ☐ Terror ☐ Històric ☒ Aventures ☐ Altres: <input type="text"/>
Sinopsi (no facis spoilers!):	Va d'un noi que es diu Percy Jackson, que té 12 anys, i descobreix que és molt poderós perquè és fill de Posidó (Déu grec del mar). Aquest noi ha de descobrir qui ha robat el Llamp Mestre per no morir a mans de Zeus i recuperar l'honor del seu pare.
Per què t'ha agradat?	Perquè enganxa molt, a més a més aprens moltes coses sobre la mitologia grega i és molt emocionant. És llarg però passa volant!
A quin tipus de lector pot agradar?	El llibre és fàcil de llegir i fins i tot gent que no li agrada gaire llegir li pot agradar.

Nivell de dificultat (5 molt difícil, 1 molt fàcil):	2/5
T'agradaria dir alguna cosa més al respecte?	Recomano que un cop te l'hagis acabat, llegeixis tota la sèrie de Percy Jackson i els Déus de l'Olimp perquè la història encara no acaba i no podràs parar de llegir.
Afegeix una foto de la portada:	